

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po sebi, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petorostopne petlit-vrste po 12 h, če se se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobijo vse številke.

SLOVENSKI NAROD

Velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22.— | Četrta leta . . . K 5-50
Pol leta . . . „ 11.— | En mesec . . . „ 1-90

Pošiljanje na dom se računa za vse leto 2 K
S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25.— | Četrta leta . . . K 6-50
Pol leta . . . „ 13.— | En mesec . . . „ 2-30

Naročba se lahko z vsakim dnevom hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

12. List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje liste ob pravem času.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Za našo „staro pravdo“.

II.

V dolgih letih političnega bojevanja med Slovenci se še ni nikdar izkazal izdajalski značaj slovenskega klerikalizma tako jasno, tako očitno in evidentno, kakor sedaj, ko je prišlo vprašanje o slovenskem bogoslužju v odločilni štadij.

Lahko se reče: Sedaj je v Rimu zadnja obravnava o sveti zapuščini slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda, in tisto vlogo, kakor so jo pred tisočletji igrali nemški škofje, ko so pahnili sv. Metoda v ječo, tisto vlogo igrajo danes slovenski janičarji.

Živimo v dobi velikih preobratov. Kdor ima oči, da vidi, in ušesa, da sliši, tisti ve, da se podira Petrova skala. »Najzvestejša hčerka svete katoliške cerkve«, prva in najpoglavnejša zasloba rimskega katolicizma, Francija, je začela proti Rimu boj na življenje in na smrt in podlegel bo Rim. V katoliški Ame-

riki gineva cerkvena moč in mogočno narašča vpliv in veljavo protestantizma, iz Nemčije pa se širi z elementarno silo gibanje »proč od Rima«, trga posest katolicizma in burno zadeva to valovanje že ob slovenske meje. Že je na slovenskem ozemlju, v slovenski vasi, v Marenbergu, naseljen protestantski pastor in že se kaže, da mu kmalu sledi še več drugih.

Vzpriho vsemu temu bi bilo pač misliti, da poskusi Rim vse, kar je v njegovih močeh, da ustvari ob nemški meji mogočno trdnjavo, ki bo vstanu zaveziti prodiranje »proč od Rima«. Blazna in otročja je misel, da se to doseže z verskim fanatiziranjem preprostega ljudstva, z Marijinimi družbami, bratovščinami, posojilnicami in konsumi. Na ta način se da ustvariti samo trhlen plot, ki ga podere prvi mogočni vihar. Samo če postane katolicizem trdnjava slovenstva, se ohrani pri nas, drugače je izgubljen vsaj v tistem trenutku, ko zmaga nemštvo, skoro gotovo pa že prej, kajti nihče nima interesa na cerkvi, ki narod samo izkorišča in poneumnjuje, ki služi samo reakciji in pospešuje s svojim početom prizadevanje nasprotnika.

Toda v Rimu vlada danes Slovanom sovražna struja in namesto da bi Rim z uvedbo staroslovenskega bogoslužja privezal južne Slovence nase in si pridobil simpatije med drugimi nekatoliškimi Slovani, se pripravlja na to, da ugonobi zadnje ostanke slovenskega bogoslužja.

Gospod župnik Vrhovnik je v svoji spomenici na ljubljanskega škofa opozoril na veliko važnost sedanjega škofovskega zbora v Rimu in opozoril škofa na zgodovinske pravice slovenskega naroda do staroslovenskega bogoslužja. Papež Hadrijan II. je slovesno posvetil slovensko bogoslužje, njegov naslednik papež Ivan VIII. je to bogoslužje zajamčil vsemu slovenskemu narodu in tudi slovenski narod

je bil stoletja deležen te pravice in jo je dejanski užival.

Nihče nima pravice vzeti slovenskemu narodu, kar mu je bilo slovesno pripoznano, kar mu je bilo zajamčeno in kar je stoletja dejanski užival. Vzelo se nam je pač slovensko bogoslužje, ali s silo zajamčene pravice do slovenskega bogoslužja pa nam nihče ne more vzeti.

Zdaj, ko je papež sklical zbor škofov v Rim, da reši vprašanje o slovenskem bogoslužju, zdaj je bil čas in je bila tudi prilika zahtevati, da se slovenskemu narodu povrne starodavna pravica, ki mu je bila oropana.

A kaj vidimo? Tisti, ki pravijo, da so od Boga postavljeni voditelji slovenskega naroda, tisti, ki trde, da so zvesti sinovi svojega naroda in da služijo njegovim koristim, tisti so se izkazali kot narodni izdajalci.

V imenu versko in narodno mislečih kranjskih duhovnikov se je župnik Vrhovnik s posebno spomenico obrnil do ljubljanskega škofa Jegliča in ga prosil, naj se na zboru škofov v Rimu zavzame: da se razveljavi naredba, po kateri se je staroslovensko bogoslužje omejilo samo na nekatere posamične cerkve in da se za ljubljansko škofijo, koder bivajo Slovenci, načeloma dovoli staroslovenska služba božja.

Umestna je bila ta prošnja in pravična je ta prošnja.

»Ne zabite, da ste slovenski škof!« Stem klicem je zaključil župnik Vrhovnik škofu Jegliču poslano spomenico.

In ljubljanski škof Jeglič? Ne vemo, kaj je odgovoril na to spomenico in če je sploh kaj odgovoril, ali kar je pisal »Slovenec«, glasilo ljubljanskega škofa in klerikalne duhovščine, to priča, da škof Jeglič ni uslišal in ni upošteval prošnje narodne duhovščine, ki mu jo je sporočil župnik Vrhovnik.

Škof Jeglič je šel v Rim. Narodna duhovščina ga je prosila, naj

deluje tam, da se Slovence povrne pravica do staroslovenskega bogoslužja in da se naj dovoli ta pravica za vso ljubljansko škofijo, koder bivajo Slovenci.

»Slovenec« pa je pisal, da vprašanje o staroslovenski službi božji Slovincem direktno nič mar ni, da je šel škof v Rim ne da se zavzame za pravice Slovencev, marveč da — podpira težnje svojih slovanskih sosedov. Škof Jeglič privoščil Hrvatom staroslovensko bogoslužje, da bi se pa njegovemu lastnemu narodu povrnila ta starodavna slovesno zajamčena pravica, tega »slovenski« škof Jeglič ne mara.

In kako je »Slovenec« hitel pobijati staroslovensko bogoslužje, da bi le med Slovenci nihče na to ne mislil. Kakor bi se mu bil odvalil kamen od srca, je vzkliknil, »da bi se glagoljanje razširilo čez svoj sedanji in zgodovinski obseg, do tega gotovo ne pride.« Kaka tolažba za laži-narodnjake okrog »Slovenca«! In s kakim zadovoljstvom je dostavil: »Najbrže se bo držala sv. stolica načela, da glagoljanje ni osebno, ampak realen privileg gotovih cerkva, katere bo treba določiti.«

Kar je »Slovenec« pisal o zboru škofov v Rimu in o staroslovenski službi božji, je jasen in nedvomen dokaz, da so ljubljanski škofin klerikalni duhovniki sovražniki staroslovenskega bogoslužja in nečejo, da bi se slovenskemu narodu povrnila njegova sveta pravica.

Iskreno prosimo, da v zgodovinsko važnem trenutku, ko se bode odločevala usoda naše glagolice, ne zabite tamkaj na grobu sv. Cirila, da ste vladika pokrajini, ki ima neovržno dokazano pravico do dedščine slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda — ne zabite, da ste slovenski škof, — tako je zaključil župnik Vrhovnik spomenico narodne duhovščine. Škof

Jeglič pa je šel v Rim in jena grobu sv. Cirila pljunil v skledo, iz katere ga je pitala njegova slovenska mati in narodne izdajice v duhovski suknji mu ploskajo, da se slovenskemu narodu ne povrne oropana mu pravica.

„Slovensko društvo v Mariboru.“

„Slovensko društvo v Mariboru“, politično društvo za Spodnje Štajersko — kako skromen naslov! — je imelo zadnjo nedeljo svoj dan. Sicer se mogočnega bojnež posvetovanja Šusteršičeve predstraže ni udeležil ves Spod. Štajer ali Šusteršičevima štajerskima „leibgardistoma“ je menda bilo še tudi tega preveč, kar sta slišala pri tej priliki iz ust zavednih, resnih mož iz bližnje okolice mesta Maribora, ki se niso udeležili zborovanja s tega namena, da bi se samo polemiziralo in zabavljalo nad „Slovenskim Narodom“, temveč, ki so hoteli slišati predvsem, kako se rešuje kmetijsko gospodarsko vprašanje ter na kak način in s kakim uspehom se bojujejo naši poslanci za naša narodna prava.

Glavno besedo sta imela na tem zborovanju gg. poslanca Robič in Ploj. Prvi je razpravljal ali je mislil pravzaprav razpravljati o parlamentarnem položaju, slednji je govoril o razmerju med obema državnima polovicama. Ali sta ta gospoda mrevarila slovenščino namenoma ali ne, o tem ne maramo govoriti obširneje. To nikakor ni zanimivo, je samo žalostno! Bolj zanimivo pa je bilo slišati, kako sta prvobornitela „štajerskih Slovencev“ delala na tem shodu propagando za Šusteršiča in vobče za črno kranjsko politiko. Čisto posebno je bila to naloga g. Robiča. Jedro njegovemu govoru je bilo zavračanje „Slov. Naroda“ povodom debate v zadevi italijanskega vsenčilišča. Gosp. Robič je pač čutil potrebo, prikriti klavirno vlogo, ki jo je takrat igral. Vobče je bila njegova govoranca neokreten slavospev na Šusteršičevo poli-

LISTEK.

Vrtinec.

Slučaj iz življenja. Pisal R. F. Žetinski.

Tihó je šumjal potok v gozdu, mirno so tekale njegove vode mimo starih bukev in hrastov, katerih listje je šepetalo, kakor da naroča pozdrave daljnim bratom v tujih krajih, kamor hite vode v potoku.

Ob malem ovinku struge pa se je voda krožila v velikih in malih kolobarjih — v vrtinec. Ne levi strani potoka je stal griček, ki je hganil ravni tek vodam; zato je nastal ovinek in vrtinec. Ob vznožju grička pa je stala stara bukev, pod njo pa, kakor nalašč napravljen holm, ki je bil podoben naravni klopi. Stari ljudje so pravili, da je tam pod bukvijo stal svoje dni oltar starih poganov, ki so tukaj darovali gozdnemu bogu. Ko je pa zasijalo solnce krščanstva, pogreznil se je neki oltar ravno tam, kjer dela zdaj vrtinec svoje kolobare. Vrtinec pa je bil občeznano globok tako, da še žrd ne pride do dna; govorica pa je hotela

tudi še vedeti, da vrtinec, ne da ničesar več iz svojega žrela, kar je enkrat prišlo vanj.

Na omenjeni »klopi«, obrastli z mehkim mahom, pa se je dalo prav prijetno sedeti in sanjariti.

Pa kdo bi tu sedel? Saj daleč na okrog ni hiše, ni človeškega bitja. Da, če bi le res bilo.

Tam ob robu gozda ob potoku je stala starega Filipa — drugega imena še menda sam ni vedel — uboga kočja. Iz lesa in ilovke zbita ter s slamo krita gledala je na plano proti jugu; pred njo pa je bil majhen vrtec, kjer je zraven sočivja rastlo, cvetelo in dehtelo mnogo in različnih cvetlic. Kdo jih neki goji?

Francka je, Filipova edina hči, ki mu jo je ostavila žena komaj rojeno že samo.

Filip je bil prej v bližnji graščini kočijaž, a zdaj je osemnajsto leto tukaj v tej kočici s svojo edinko — Franciko.

Moral je ostaviti službo kake tri mesece potem, ko mu je žena umrla. Zlomil si je bil nogo ob priliki, ko je skušal dva novo nakupljena konja, ki sta ga z ojem vrgla ob

tla in povozila. Graščakinja mu je za to dala kočček zemlje v dar, kjer si je postavil kočjo ter bival sam s svojo Francko, za katero je graščakinja skrbela do njenega štirinajstega leta. Nekaj si je zaslužil z dolbenjem korit in drugih stvari, nekaj živeža je dobil vsako leto na graščini. Ko je Francka dorasla, je pomagala tudi ona kak vinar zaslužiti. Najraje pa je imel, če je bila okrog njega, ona pa je bila tudi najraje pri očetu ali pa v gozdu, kjer je nabirala suhljad. To pravico je namreč tudi imel. To je veselo prepevala pred hišo na vrtu, ali pa v gozdu, da je kar donelo po dolinici. Če pa je v gozdu nabrala suhljadi, pa je rada posedela še tam pod staro bukvijo ob vrtincu in sanjala, dokler ni prišel oče po njo, pa še on je časih rad posedel zraven nje in ji pripovedoval o starih bogovih, ki se jim je tukaj žrtvovalo, in ona ga je pazno poslušala; ali pa sta se oba divila večernemu gozdnemu čaru, dokler ju ni prisilil hlad iti domovi.

Tudi danes je sedela Francka tukaj, a ni imela nič nabrane suhljadi, pač pa je bilo njeno ljubko in

nežno lice danes objokano in debele solze so kapale po rdečem licu, ki so je pekle in žgale kakor pereči ogenj.

Kaj neki sameva? Kaj joka? Ali gledala je v vrtinec, ki je sukal vabljivo svoje kolobare kakor bi hotel reči: Pridi, pa zapleševa. In razumela ga je.

»Pridem, pridem,« je dejala sama sebi, »tajno sušeš svoje kolobare, a ne izdaš vendar nikdar svojih tajnosti. Ti me ne boš varal, me ne boš sunil od sebe kakor —, in nove solze so se vpile po objokanem licu, ko se je domislila njega, ki ga je ljubila z vsem svojim nepokvarjenim, srcem, z vsemi svojimi silami. Tukaj na tem mestu sta se našli njiju senci, ko jo je nekoč gozdni praktikant zalotil sedečo pod bukvjo, ji mehko zakril oči s svojimi rokami ter jo vprašal, kdo da je. In ona se mu je nasmejala ljubko, z zvenečim srečnim glasom, odrinila njegove roke raz oči in z rdečico v lici stala pred njim, ki jo je gledal ves zamaknjen. In ahajala sta se tukaj pod bukvjo, uživala vso slast prve ljubezni, ki jima je zasijala mило in sveže kakor po-

mladno solnce. Oh, kako divni časi so bili to, ko sta tako roko v roki sedela pod bukvjo. Govorila nista mnogo — saj prava sreča tudi ni glasna — a uživala sta to srečo tajno. Kakor skoči električna iskra od oblaka do oblaka, groma pa ni slišati, tako sta se spajali le ustnici v vroče, strastne poljube, ki so prešinjali vse telo. Vrtinec pa je veselo zakrožil svoje vode.

A danes?

Danes je samevala sama tukaj, tukaj, kjer je doživela toliko sreče. Nesrečna je bila. Videla je svojega Ivana ob strani nadute, a bogate Dolinčeve Marijane, ki je že dolgo tudi gledala za lepim gozdnim vežbancom. Tako dolgo je nastavljala svoje mreže krog njega, da ga je res ulovila. — Zapustil je svojo Franciko in letel za Marijanico. Uboga Francika. Onečastena, zapuščena je ležala okrog hišnih voglov in hirala od dne do dne.

Danes pa na dan poroke Ivanove z Marijanico je kupa dokipela in hitela je Francka v gozd na ono mesto pod bukvjo, kjer se pomlad njeno ljubezni začela.

tiko! Seveda je po mnenju g. Robiča z vsem početjem „lepega kluba“ storjena le slovenskemu narodu izredna dobrota in je le Šusteršičeva garda v stanu, nesrečno domovino rešiti gotovega pogina, ki ji preti od vseh teh nevarnih elementov, ki so že opustili naših pradedov staro navado in historično mnenje, da more biti le večno lizanje blagoslovljenih rok naš edini spas!

G. Robič je bil v pretečenem društvenem letu društveni predsednik. Čisto opravičeno je bilo ogorčenje kmetskih govornikov nad indolentnostjo društvenega vodstva. Posebno mladenič od Spodnje Kungote v Slov. Goricah menda našim oblastnim gospodom ni bil nič prav všeč. Kako tudi more naše ljudstvo drugače govoriti? Samo 4 poslance imamo štajferski Slovenci v drž. zboru in še tem se ne ljubi, da bi primerno našim razmeram hodili kolikor možno lastna, od Šusteršiča neodvisna pota. Trudijo se pač, da bi črno brezdomovinstvo našlo tudi pri nas varno zavetišče, opuščajo pa popolnoma ono, kar je edino v stanu utrditi stališče štajferskih Slovencev, da bi se jim ne bilo bati vsake najmanjše nasprotne sapice. In to moremo doseči edinole potom realiziranja dobrega gospodarskega programa. Seveda gg. poslance vkljub zahtevi nista povedala o njem ničesar. Kako tudi? Saj je glavna naloga „lepega kluba“ le antagonizem proti tistim slovenskim možem, katerim je delo za narodov blagor v resnici namen življenja!

Kako misli društvo postopati glede zahteve kmetskih govornikov, da naj se pogostejše prirejajo med ljudstvom zborovanja s poučnimi političnimi in gospodarskimi predavanji, se nam ni pojasnilo. Najbrže „bo odbor že ukrenil potrebno!“ Upamo pa vendarle, da se vsaj shodi vuherške vrste ne ponovijo nikoli več! Sicer se nam dozdeva, da gospodje niso nič prav zavzeti za izobrazbo „podanikov“, vsaj postopanje proti g. Rebeku je to precej jasno kazalo. G. Rebek, ki je iz samega rodoljubja dospel iz Celja, da je govoril o tem, kako si pridobiti naraščajoč narodnega obrtništva, je dobil besedo med zadnjimi najzadnji, da je govoril skoraj še samo stenam in stolom! Škandalozno postopanje! Gospodje pač vedo, da so bili srednji sloji — in to so obrtniki in trgovci — še vedno smrtni udarec takemu tiranstvu, kakor se prakticira pri nas!

Končno naj se še zahvalimo politiku gospodu Robiču, da je oddal predsedstvo „Slovenskega društva“ svojemu prijatelju, preč. gosp. kanoniku dr. Iv. Mlakarju, ki se razume na politiko toliko, kakor zajec na latinščino. Vsem ostalim mariborskim veljakom pa gre zasluga, da bodo visele v prihodnjem društvenem letu v odboru (s predsednikom 10 mož) tri črne sukneje namesto šest kmetskih klubov.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Prvo rusko poročilo o pomorski bitki.

General Linevič poroča z dne 29. t. m.: Križarka druge vrste »Al-

mas« je danes dospela v Vladivostok. Poveljnik te ladje poroča: 27. maja se je eskadra admirala Rožestvenskega v morakem prelivu Tsušima zapletla v boj s japonskim brodom. Tekom dne so se potopile oklopnice »Kinja Suvorov«, »Borodino«, »Oslablja« in križarka »Ural«; oklopnica »Imperator Aleksander III.« je bila težko poškodovana. Tako ob začetku bitke je bil admiral Rožestvenski ranjen in smo ga spravili na drugo ladjo. Po dopolnilnem poročilu križarkinega poveljnika, koje sem prejel po posredovanju poveljnika vladivostskega pristanišča, je bil težko poškodovan transportni parnik »Kamčatka«. Križarka »Almas«, ki je bila ločena od glavnega brodoma, se ni več mogla z njim združiti in je cdplula proti Vladivostoku.

Izgube »Almasa« znašajo: Mrtvih je pet mož, med njimi en poročnik, ranjenih pa 10 mož, med njimi trije težko.

O usodi moštva na potopljenih ladjah ne ve poveljnik »Almasa« ničesar.

Poročilo admirala Toga.

Japonsko poslaništvo v Londonu je prejelo iz Tokija to-le brzojavko: Admiral Togo je poslal ta-le poročila:

Prvo poročilo, došlo 27. t. m. zjutraj: Neposredno, ko je došla vest, da se je na obzorju pojavilo rusko brodomje, se je naše združeno brodomje pripravilo za napad. Vreme je danes lepo, morje pa je viharo.

Drugo poročilo, došlo 27. t. m. ponoči: Naše združeno brodomje je napadlo rusko ladjevje v bližini Okinašime, jugovzhodno od Tsušime; potopili smo najmanj štiri ladje in premagali rusko brodomje.

Naši torpedni rušilci in torpedne flotilje so ponoči izvršili nov napad. Naše ladje so trpele samo neznatno škodo.

Tretje poročilo, došlo 29. t. m. zjutraj: Glavni deli našega združenega brodoma so 27. t. m. zasledovali rusko ladjevje in je 28. t. m. napadli pri skali Liancourt, severovzhodno od Okinašime. To eskadro so tvorile ladje »Nikolaj I«, »Orel«, »Admiral Senjavin«, »Admiral Apraksin« in »Izumrud«.

Križarka »Izumrud« je utekla, ostale štiri ladje pa so kapitulirale. Naše ladje niso imele nobenih poškodb.

Po zatrdilih ujetnikov so bile ladje, ki so se 27. t. m. potopile »Borodino«, »Aleksander III.«, »Zemčug« in tri druge ladje. Admiral Nebogatov je vjet in z njim okoli 2000 mož.

Ruske izgube moštva.

Iz Tokija se poroča: Nebogatov je bil ujet z admiralsko svojo ladjo. Oklopnica je bila močno poškodovana, neka križarka s posadko 200

mož se je zatekla v Hamado v japonski pokrajini Šimane.

Na stotine ruskih ranjenecv se je izkrcalo na japonskem obrežju. Vest, da je poginilo 6000 Rusov v morskih valovih, je pretirana. V ponedeljek se je na nekem japonskem otoku iskrcalo 200 Rusov, ki so razobesili belo zastavo v znak, da se vdajo.

Japonci so jih prijazno sprejeli in pogostili. Ujetniki se internirajo v Sasehu.

Posadke na potopljenih ladjah so, kakor se poroča iz Tokija, vse poginile. Na krovu »Borodina« je bilo 780 mož, na krovu »Aleksandra III.« približno isto število; na drugih potopljenih ladjah pa 400 do 500 mož.

V celem se je torej potopilo z ladjami vred okoli 4700 mož.

O usodi admirala Rožestvenskega

se ne ve ničesar gotovega. Nekatere vesti zatrjujejo, da je poginil zajedno s svojo admiralsko ladjo, druge pa vedo povedati, da je bil v bitki samo ranjen in da se je rešil.

»Times« poročajo, da je bila admiralska ladja tekom bitke hudo poškodovana.

Rožestvenski jo je z ozirom na to zapustil in se vkrcal na neko brzovozno torpedovko, ki vozi 25 milj na uro, da bi utekel.

Več japonskih križark ga je zasledovalo in doslej se mu še ni posrečilo, se rešiti na varno.

»Lokalanzeigerju« se poroča iz Petrograda: Štab vojne mornarice še ni doslej prejel nobenega uradnega poročila o izidu pomorske bitke. Govori se, da je bil admiral Rožestvenski ranjen in da se je rešil na krov torpedovke »Bravica«. Dva poveljnika ruskih ladij se nista hotela vdati in sta prostovoljno skočila v morje. Med ujetimi se baje nahaja tudi admiral Euquist.

O vzrokih ruskega poraza.

»Times« poročajo iz Petrograda: V ruskih krogih se sodi, da je poraz posledica izdajstva na ruski strani. Na krovu nekaterih ladij so se nahajali tudi revolucionarji, ki v bitki niso storili svoje dolžnosti.

Iz Tokija pa se javlja: Nepričakovano hitro pogibelj ruskega brodoma je pripisovati ruski bojni formaciji. Rožestvenski je imel oklopnice razvrščene na vzhodni strani, križarke na zapadni, manj vredne ladje pa na sredi; med temi se je vsled izbornega japonskega ognja skoro pojavil nered. Zbog tega sta tudi trpeli obe krili. Rusi so odgovarjali na japonski ogenj zelo slabo. Najboljše ruske ladje so bile vsled tega skoro tako poškodovane, da so postale nesposobne za boj. Ostanke ruskega ladjevja zasledujejo Japonci in ga neprestano obstreljujejo. Najbrže ne bo utekla niti ena

ruska ladja. Na ruski strani se je bitke udeležilo 20 ladij. Moštvo potopljene obrežne oklopnice »Admiral Ušakov« ste iskrcali na japonsko obrežje dve ruski hospitalni ladji, ki so jih nato Japonci uplenili.

Neki visoki avstrijski pomorski častnik se je izrazil, da je bila bitka pri Tsušimu največja pomorska bitka, kar jih pozna zgodovina. Da so štiri ladje padle v sovražnikove roke, se dá pojasniti le na ta način, da so bili med ruskim moštvom uporniki.

Rusom pa je najbrže tudi nedostajalo premoga, ker sicer ni umljivo, da bi bili pluli skozi Korejski preliv, ki je bil zanje najnevarnejši. Za vzrok poraza je treba smatrati: malovredne ladje, neizveščano moštvo in nedostajanje discipline na ruski strani, na japonski strani v vsakem oziru na višku modernih zahtevstojee ladjevje.

Vtis črnih vesti v Petrogradu.

Nesrečne vesti s pomorskega bojišča so vplivale, kakor se poroča iz Petrograda, na carja naravnost uničujoče. Ko je car dobil v roke dotične brzojavke, se je tresel na vsem životu in bolešno zdihoval: »Vse je izgubljeno.« Nato se je zaprl v svojo sobo in je ni zapustil ves dan. K njemu sme samo njegov telesni zdravnik dr. Hirš.

Vest o porazu se je kakor blisk razširila po mestu. Povsodi vlada silno razburjenje in ogorčenje.

Splošno se proglašajo vladajoči krogi za četo navadnih morilcev. Govori se, da se je sklenila zarota proti velikemu knezu Aleksiju Aleksandroviču katerega se dolži, da je kriv vseh porazov.

Zajete morske ladje.

Japonsko poslaništvo v Londonu priobčuje to-le brzojavko iz Tokija:

Vse štiri uplenjene ruske ladje so se nepoškodovane prepeljale v naša pristanišča, in sicer »Orel« v Majduro, »Nikolaj I.«, »Admiral Apraksin« in »Admiral Senjavin« pa v Saseho.

Mirovno vprašanje.

V Londonu se splošno sodi, da za Rusijo sedaj ni nobenega izhoda, kakor mir.

»Daily Telegraph« piše:

Rusijo stane ta poraz ogromno denarja, ki bi ga najraje takoj sprva vrgla v morje. Rusi so definitivno izgubili gospodstvo na morju in Japonci je bodo obdržali.

Nadaljevanje vojne bilo bi hudodelstvo.

Iz Pariza pa se javlja, da sta se sestala minister zunanjih zadev Delcassé in ruski poslanik Nelidov, da se posvetujeta o premirju.

Koliko so stale potopljene ladje.

Škodo, ki jo trpi Rusija ob izgubi svojega brodoma, se ceni na 250 milijonov kron, in sicer za

štiri oklopnice 120 milijonov, za osem obrežnih oklopnice in križark 120 milijonov, ostalo pa za druge ladje.

Rusko mnenje o pomorski bitki.

»Birževija Vjedomosti« pišejo: Niti na evropskem kontinentu, niti na Angliškem ali v Ameriki se ne more imeti točnih poročil. Japonska vlada je ukrenila vse, da prepreči, da bi kako poročilo došlo v časopise. Podlaga vsem govoricam o zadnjih dogodkih v Korejski cesti so le domnevanja.

Ta izjava odgovarja popolnoma mnenju občinstva. Akoravno je vsakdo prepričan, da je sedanjim vestem pripisovati večji pomen nego znani brzjavki z Manile, vendar se nihče ne čuti opravičenega, da bi iz predležih in nasprotujočih si vesti sklepal na popoln poraz Rožestvenskega in sodi, da je mogoče, da je Rožestvenski z večino svojih ladij po nesrečni bitki došel v Vladivostok in da se bojni položaj stvarno spremeni. Na drugi strani je pa zaupanje toliko padlo, da se ne odklanja več z ogorčenjem možnost uničujočega poraza. Sploh pa vse mirno pričakuje vesti z bojišča razen onih, ki so v skrbi za svoje. Brez dvoma se bo pokazalo zahtevanje po miru ne le pri uničenju ruskega brodoma, ampak tudi pri resnem neuspehu veliko bolj nego doslej, toda v trenutku ni opaziti nobenega močnejšega gibanja. Življenje na ulicah je neizpremenjeno in in povsem mirno, kakor sploh po leti.

Vtis v Parizu.

»Temps« izraža potrebo po miru ki splošno vlada na Francoskem, in piše o porazu zavezne Rusije tako-le: »Ruska vlada je bila mnenja, da ji baltičko brodomje dalo še eno šanso, ki bi se ne smela opustiti. Francosko javno mnenje je želelo, da bi ta veljanska koncepcija imela uspeh. Danes more le eno željo izraziti: da bi prišel konec te dolge skušnje za našo zavezništvo. Situacija za Rusijo ni taka, kakor je bila za Francijo l. 1870 in 1871. Častna točka ne pride v toliki meri do veljave kakor pri Franciji. Bojišče Rusije se nahaja na ruskem ozemlju, Rusi se bojujejo v kitajski provinci. Rusi bojujejo kolonialno vojno. Politika te vojne je nastala vsled spremembe mirne trgovske politike. Te okoliščine se morajo razjasniti ruski vladi. Le-te ne dovolijo, da bi se vse moči absorbirale in njihovi pomožni viri s formalno kognestijo paralizirali, ki morajo biti koristni narodnemu blagru v drugih pokrajinah v Evropi, na Jutrovem in Aziji in ki so potrebni za uresničitev notranjih reform. Mi dajemo te svete, ker smatramo rusko-francosko alijanco za historično potrebnost tako za nas kakor tudi za Rusijo.«

Izjave admirala Bienaiméa.

Iz Pariza poroča korespondent »Lokal-Anzeigerja«: Admirala Bienaiméa sem vprašal, če smatra potopitve ruskega brodoma za katastrofo ali za uspeh.

»Lokal-Anzeigerja«: Admirala Bienaiméa sem vprašal, če smatra potopitve ruskega brodoma za katastrofo ali za uspeh.

Očetu ni rekla nič, kam da gre. Saj se ga je dolgo ogibala, da ne bi opazil njene sramote; da je ne bi spomnil na njega, ki je zapeljal in oskrnul njo, njegov ponos; da je ne bi spomnil na njeno ljubezen, koje sad je nosila pod krvavečim srcem. V varstvo vrtinca se je hotela podati, ki je ne bi pahnil od sebe. Čutila je, da bo na poti s sadom svoje goreče, a varane ljubezni vsem ljudem.

In zašumljal je vrtinec in vabeče zaokrožil svoje vode v plesoče kolobare, kakor da bi hotel reči: »Pridi, jaz ti bom zvest drug in tvojemu otroku dober oče.« Vedela je, kaj pomeni to šumljanje. Nemo je gledala v plesoče in sukajoče se vode.

»Naj bo! Oče, odpustite mi!« tako zavpije in z brzimi koraki steče proti vrtincu in z vzklikom: »Ivan! zgine v vrtincu.

Kraj bukve pa se je tiho zgrudil sivolas mož. Bil je stari Filip, ki je prišel za hčerko, ker mu je izostala predolgo. Slišal je njene zadnje besede, potem pa se mu je stemnilo in ni vedel nič več, kaj se

je z njim godilo. Zavedel se je šele v mehki postelji na grajščini, kamor so ga zanesli graščinski hlapci po povelju mladega graščaka, ki ga je našel pod bukvo ležečega v nezvesti. Po dolgem trudu zavedel se je vendarle in prvo vprašanje je bilo, kje je Francka. Povedali so mu, da so ga našli pod bukvo, da pa ne vejo, kje je Francka, čeravno so jo že dali iskati. Tedaj pa se mu je zmračil obraz in z divjim krikom: »Vrtinec! planil je pokonci, a zgrudil se spet na postelj. Toliko, da je še povedal, kaj da pomeni ta vzklik, je omahnil in izdihnil.

Franco pa so po dolgem, mučnem iskanju našli malo po vrtincem pod korenino neke vrbe, ki je razprostrala svoje korenine v vodo, in čudili so se vsi ob pogledu Franckinega bledega obraza, ki je kakor v smehljasu hotelo reči: »Vse je dobro!«

Pokopali so oba v en in isti grob. Bila sta neločljiva skoro v življenju, in ata tako še tudi po smrti ostala združena.

Koristka.

Povest.

(Dalje.)

Izprehod je Jakliču dobro del; kar poživil ga je. Upadla lica so izgubila svojo blehost in čutil se je precej svežega in krepkega, ko se je napotil proti domu.

Na stopnicah je družbo sprejela Rozmanka in sporočila Jakliču ravno tako nepričakovano kakor presenetljivo naznanilo.

»Polica je bil tu in je za Vas vprašal. Rekel je, da morate priti na rotovž k policijskemu svetniku.« In nekako tolažilno, kakor bi bile njene besede prouzročile kdo ve kak strah, je dostavila: »Pa ni menda nič hudega, ker je bil policaj jako prijazen.«

Jaklič ni dosti premišljal, nego se je takoj napotil na magistrat. Tam ga je čakalo novo presenečenje. Policijski svetnik si ga je ogledal od nog do glave, se čudil njegovi slabi obleki, ga izpraševal od kod da in v kako da se je tako zanemarlil in končno položil pred njega tri stotake.

»Ta denar je za Vas. Izročeni mi

je bil, da Vam ga dam, ker dotična oseba, od katere sem denar dobil, neče biti imenovana.«

»Oprostite, gospod svetnik,« je rekel Jaklič dločno, »milodarov ne sprejemam, niti od znanih niti od neznanih oseb.«

Policijski svetnik se je dobrohotno nasmehnil in je zdaj ponudil Jakliču stol.

»To ni milodar, gospod Jaklič. Rekel se mi takoj, da najbrže ne bode hoteli denarja sprejeti, češ, da je milodar. A jaz Vam dam svojo častno besedo, da je ta denar pošteno zaslužen plačilo za pošteno izvršeno delo.«

»To je skoro nemogoče,« je ugovarjal Jaklič. »Bodite tako prijazni in povejte mi, od kod je ta denar.«

»Obljubil sem molčati,« je dejal policijski svetnik, »a penavljam Vam vnovič in potrjujem s častno besedo, da to ni milodar, da je ta denar plačilo in da ga torej lahko vzamete.«

Jaklič ni vedel, kaj bi storil. Silil je v policijskega svetnika, naj mu stvar pojasni, ali policijski svetnik se ni dal omehčati.

»Le to Vam lahko povem, da mi

dala denar Vam dobro znana oseba, je končal policijski svetnik pogovor.

»Upam, da ga sprejmete. Moja častna beseda Vam pač lahko zadostuje.«

Jaklič se ni več upiral. Vzel je denar, ki mu je prav zdaj tako dobro došel, in se veselega srca poslovil od policijskega svetnika. Hotel je iti naravnost domov, ali premislil si je in šel najprej nakupiti različnih potrebščin.

Skenil je bil že v dnevih boleznih, da postane drug človek. Ta sklep se ni rodil iz domotožja po spodobnosti, nego iz želje, da povrne prijateljem izkazane dobrote, da pomore prijateljem iz bede in jih pripelje do človeka vredne eksistence. Začel je s tem, da si je omislil spodobno obleko in ko se je končno povrnil domov, je imel tudi že zagotovljenega nekaj zaslužka.

Zdelo se mu je, kakor da ni prebolel samo teške fizične bolezni, nego tudi težko duševno bolezen. Sam se je čudil, kako se je v dolgih tednih njegove bolezni premenilo njegovo mišljenje.

Prej je bil svojeglav sovražnik človeške družbe in je suverensko preziral družabne predpise in navede. Prej

Prej je bil svojeglav sovražnik človeške družbe in je suverensko preziral družabne predpise in navede. Prej

došlo. Olgovoril mi je: »Nikakor ne, kajti po tokijski brzjavki soditi se sklepa, da gre, izveniški oklop.« Borodino, za ladje druge tretje vrste. Počakati bo treba, če bo večina ruskega brodovja plula toliko naglico, da bo zasledovanje iluzorično. Zazdaj se Bienaiméu to mogoče.

Nemška sodba o pomorski bitki.

O pomorski bitki v Korejski gori piše »National-Zeitung« tako-le: Togo je zadal sovražniku uničujoč udarec in jedro baltškega brodovja je izgubljeno. Ostanek se ni kjer na smrtu mnogo vreden. Če bi bil Rožestvenski le en del najboljših ladij spravi v Vladivostok, bi bil to še zmerom uspeh; tako pa se mora pričakovati, da se ostanek glavnega brodovja nahaja na nerednem begu proti Vladivostoku in da bo še več ladij padlo v plen japonskemu zasledovanju. To uničenje brodovja pomeni za Ruse gotovo izgubo Vladivostoka. Ondotna divizija križark se je baje tudi uteležila boja in torej najbrž ne eksistira več. Rožestvenskega načrta so bili morda medro preračunjeni, toda strmolajenje Toga se mu ni posrežilo. Ta pomorski junak je v bleščeči venec svojih uspehov pridjal si najlepšega, ki mu je mogel biti odločen. Ves svet bo presenečen nad strašno nesrečo Rusije, toda ne bo mogel odrekati Japoncem največjega obdobja. Bitka v Korejski cesti se že zdaj lahko zaznamuje kot največja pomorska bitka od Abukirja. Morda je največja, kar se jih je sploh kdaj bilo!

Deželni zbori.

Trst, 30. maja. Italijanski poslanci istrskega deželnega zbora so danes izostali od seje, ker je namestništvo Slovanom obljubilo, da odgovori v današnji seji na slovanske interpelacije v hrvaškem, oziroma v slovenskem jeziku.

Praga, 30. maja. Deželni zbor je rešil danes celo vrsto poročil proračunske komisije o manjših melioracijskih delih, kakor tudi o računskih zaključkih raznih fondov in ustanov.

Kriza na Ogrskem.

Budapešta 30. maja. Do vsega se je baron Fejervary še vedno trudil, da sestavi novo ministristvo. Poklical je k sebi tudi hrvaškega bana Pejačevića, da se posvetuje z njim o tem, kdo naj zavzame portfelj hrvaškega ministra. Ban je priporočal tukovarskega župana pl. Hideghety, toda med tem je cesar sporočil Fejervaryju, naj opusti nadaljnje prizadevanje, ker je jasno, da se mu misija ne more posrečiti.

Budapešta 30. maja. Z velikim zadovoljstvom poročajo madjarski listi, da je cesar pri zadnjih vojaških

vajah v Brucku govoril namestniku madjarski kot nemški. Neki list pa zatrjuje, da se je to pot kralj zadnjič udeležil vojaških vaj.

Budapešta 30. maja. Ker so se baronu Fejervaryju prizadevanja ponesrečila, je grof Tisza spremenil svojo taktiko. Zaprošil je voditelje opozicijskih strank in druge politike, naj bi omogočili konferenco, h kateri bi poslane vse stranke zastopnike in kjer naj bi se posvetovali, kako je poiskati izhoda iz krize. Opozicijski voditelji so sprejeli to misel, vendar stoji na stališču, da je konferenca mogoča šele potem, ko bo grof Tisza stalno zastupil ministristvo.

Budapešta 30. maja. Splošno začudenje je obudil prihod poslanca Klofača v ogrski parlament. Baje ima nalogo, da pripravi sporazumljenje z neodvisno stranko. Posvetoval se je s Polonyem in Hozsom. Tudi Kossuthu je želel biti predstavljen, ki pa ni bil v parlamentu. V Budapešto pa je prišel tudi poslanec Abrahamowicz, baje proučevati ogrsko krizo.

Budapešta 30. maja. Poslanec grof Bathyanyi, ki ni bil dosedaj pri nobeni stranki, je pristopil h Kossuthovi stranki.

Budapešta 20. maja. Poslanska zbornica je nadaljevala danes posvetovanje o Kossuthovem predlogu glede avtonomnega ogrskega carinskega tarifa. Poslanec Rubinek je želel, naj bi se z Avstrijo sklenila taka trgovinska in carinska pogodba, v kateri naj bi se dovolile nekatere carinske postavke v obrambo ogrske industrije, za ostali del avstrijske industrije pa svobodna trgovina, dočim bi morala dovoliti Avstrija Ogrski ne samo carine prosti uvoz žita, temuč morala tudi nuditi jamstvo, da drugim državam ne dovolijo iste prednosti.

Nemiri na Ruskem.

Varšava, 30. maja. V neki tovarni v Kalisovu so prijeli nekega delavca, kateremu se je dokazalo, da je morilec gubernatorja v Baku. Delavec se je po izršenem umoru mirno vrnil na delo.

Petrograd, 30. maja. V okraju Erivan dirja še vedno prava anarhija z morjenji, m in požiganim. Vojaštvo je prešlabo. Armenski delavci so razdajali novo železnico v Batum.

Rusija in ameriške Zedinjene države.

London, 30. maja. Ruski poslanik grof Caesini je na povelje ruske vlade prišel osebno pretestovati predsedniku Rooseveltu proti nameravanemu potovanju vojnega tajnika Tafta na Filipine in Japonsko, češ, da bi si tak obisk Japonske in evropske velesile razlagale kot simpatije in navdušenje za Japonsko.

se je smatral za kulturnega cigana, ki se neče gibati samo v okviru, ki se ograjen s socijalnimi zakoni in ki se je rogal obče veljavni morali. Zdaj ga je bilo vse to minilo. Obšlo ga je spoznanje, da je človeška družba s svojimi uredbami in navadami mogočna trdnjava, kateri se od zunaj ne more škodovati. Ves duhoviti cinizem, vse preziranje in sovraštvo bohème ni še nikdar nič vplivalo na družabne razmere. Prizadevanje bohème, od zunaj premeniti družabni red, se je Jakliču zdelo tako, kakor če bi kdo hotel z umetelnim ognjem zavzeti kako trdnjavo, kdor hoče veljavne uredbe premeniti, in da je tisti dosti večji junak, ki se podvrže veljavnim družabnim zakonom z namenom, da jih predrugači, v kolikor je to v njegovih močeh.

Te misli, čeprav so mu nekam nejasno blodile po glavi, so znatno podpirale njegov namen, da začne novo življenje. Potreboval je nekega etičnega opravičenja za ta svoj sklep in bilo mu je lažje pri sreči, ko je je našel.

Sodar mu je ugovarjal in se norčeval iz njega, ko mu je povedal, da boče odalej redno in resno delati.

»Beži, beži,« je rekel Sodar, »to so same neumnosti. Kaj misliš, da so

ljude, ki delajo, človeštvu koristni? Kaj še! Eni delajo, ker so tako omehkuženi, da bi ne mogli prenašati skromnega življenja, drugi zato, da si čas kratijo, tretji pa, ker so tako neumni, da ne znajo drugega delati, kakor zbirati denar, ki ga potem njihovi nasledniki napravijo. Delati — to zna vsak, to ni prav nič posebnega.«

»Saj ti vendar sam delaš in sicer prav pridno ves dan in skoro vso noč,« je ugovarjal Jaklič.

»Med delom in delom je razloček,« je začel tradirati Sodar in se usedel na posteljo, kar je bilo vedno znamenje, da je pripravljen na boj. »Nič delati in primerno dobro živeti, to je pravzaprav prva človeška pravica, a oropali so nam jo kapitalisti in mogotniki in nas prisilili, da delamo. A vsakdo naj dela za denar samo toliko, kolikor je neizogibno; če jaz še kaj več delam, je to le za zabavo.«

»Sodar — tebi se blede,« se je smejal Jaklič, dasi je že davno vedel, da Sodar nima samo tega prepričanja, marveč se ga tudi res drži in se vedno po njem ravna. »Kaj boš vedno s strganji hlačami in s slabe prištimi gumbi taval po poti življenja?«

(Dalje prih.)

Tako mnenje nastane tem lažje, ker potuje s Taftom tudi predsednikova hči Alice Roosevelt. Predsednik Roosevelt pa je ruski ugovor zavrgel, češ, da je za potovanje že vse določeno.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Pariz, 30. maja. Včeraj je sprejela zbornica člana 7 in 8 tozadevne predloge, kjer se določa, da se cerkveno premoženje tam, kjer ni cerkvene zveze, izroči podpornim in dobrodelnim zavodom. Nato se je zbornica zaradi priboda španskega kralja odgodila do 5. junija.

Dopisi.

Iz Bohinja. Kakor znano, sezidal se je tukaj za časa gradnje nove železnice na državne stroške hotel, ki je stal nad 80.000 K in ki je delal in še dela najobčutnejšo konkurenco domačim gostilničarjem. Zdaj, ko bo železniško delo skoraj dovršeno, se hotelu ne obeta ravno najlepša prihodnost, ker stoji precej vstran od novega kolodvora. Da se ta nevarnost prepreči, treba je bilo poskrbeti za to. No, in poskrbelo se je na ta način. Prva in najbolj pripravna kolodvorska cesta je bila že lanko leto meseca junija projektirana in zemljišča odkupljena. Stroški zanj so bili proračunjeni na 100.000 K, a menda samo zato tako visoko, da bi zopet kak polentnar kaj več zaslužil. To cesto so kot najboljšo spoznali vladni inženirji in drugi gospodje, ki so imeli pri tem odločevati. Takrat bi se bila ta cesta lahko prav poceni zgradila, ker je bilo v izobilju nasipnega materiala, ki so ga dovažali iz predora in ki je preostajal pri progi. Zgradbo te kolodvorske ceste se je ponudilo od avstrijskega denarja presitemu Italijanu Ceconiju, ki pa ni hotel gradnje prevzeti, ker mu ta cesta ni ugajala, ker ne bi šla mimo njegove vile in tudi ne mimo gori imenovanega hotela. Ceconi je sestavil drug projekt, po katerem pojde cesta mimo njegove vile in državnega hotela, bo pa zaradi tega tudi 1 km daljša. A kaj zato! Avstrijska vlada ima za italijanske podjetnike vedno dosti denarja, za domačine ga ji pa vedno primanjkuje in vedno je v stiskah. V petek je bil ogled nove projektirane ceste. Določen je bil za 10. uro dopoldne, a vladna komisija je kot farski gost začela že ob 1/2 9 uri svoje delo, pač samo z namenom, da ne bi prišlo preveč ljudi skupaj, zlasti pa ne onih iz Srednje vasi, ki so pred 21/2 meseci vložili ostre in opravičene pritožbe proti Ceconijevemu projektu. Da bo obveljal Ceconijev projekt do pičice, si niti dvomiti ne upamo, saj Ceconi je Lah, ki sme delati popolnoma po svoji volji. Nekoliko drugačnega mnenja je pa bila komisija pri ogledu kolodvorske ceste v Nomenju dne 25. t. m. Ondotni posestnik Pišek se je pritožil, ker pojde nova cesta naravnost čez njegovo njivo in mu s tem še tiste pеди zemlje, ki mu ostanejo, tako uniči, da se mu godi huda krivica. Ugovarjal je temu in predlagal, naj se naredi mal ovinek. A komisija je odgovorila: Ne! Naša dolžnost je, da gledamo v prvi vrsti na to, da je cesta kolikor mogoče naravnost in da je bližnja na kolodvor! — Taki doslednosti se moramo klanjati! Iz vsega tega je pa razvidno, da se na koristi prebivalstva vlada nikjer nič ni ozira in da, kar dela, dela le na ljubo svojih privržencev, ki ji bodo kmalu zrastle čez glavo. Domačine, to je Slovence, pa zatira in jih sili, da se morajo izseljevati v tuje države, ker jim je lastna država hudobna mačeha. Le kdor stoji na strani narodnih izsesovalcev kakor ravno župnik Piber in župan Arh, tisti je oblagodarjen z vsemi darovi, ki jih premore avstrijska pravičnost.

Obč. svet ljubljanski.

V Ljubljani, 30. maja.

Predsedoval je župan Ivan Hribar. Za overovatelja zapisnika je imenoval občinskega svetnika Kejžerja in Žužka. — Nadalje je predlaga zahvalo »Društva slovenskih književnikov in častnikarjev za ustavnost.«

Občinski svet za pisatelja Petra Miklavca (Podravskega).

Občinski svetnik Šubic je prijavil in utemeljeval nujni predlog, naj bi mestna občina darovala britko prizadetemu slov. pisatelju P. Miklavcu 100 K iz pogl. V. 3 vrste (nepredvidni izdatki). Predlog je bil enoglasno sprejet. (Naj bi ta veliko dušni čin posnemale zavedne in dobro situirane občine, posojilnice itd.)

Določitev prostorov za Prešernov in cesarjev spomenik.

O tej edini točki dnevnega reda je poročal v imenu olupčevalnega od-

seka občinski svetnik Kejžar. Predlaga je dopis odbora za Prešernov spomenik, v katerem je povedana dosedanja zgodovina Prešernovega spomenika, oziroma o pobiranju prispevkov zanj. Vsa dela bodo dovršena v par mesecih, le denar še ni nabran. Odbor prosi mestno občino za prispevek, nadalje naj dovoli spomenik postaviti na Marijinem trgu in naj prevzame spomenik v svojo last. Mestni odsek je odstopil to prošnjo olupčevalnemu odseku, ki predlaga: 1. Občinski svet dovoli, da se Prešernov spomenik postavi na Marijinem trgu, na prostoru, kjer sta stali May-rjeva in Schifferjeva hiša. 2. Občinski svet skleni, da prevzame mestna občina Prešernov spomenik v svojo last. 3. Z ozirom na proračunsko stanje občinski svet prošnji za prispevek za sedaj ne more ugoditi.

Občinski svetnik dr. Tavčar je rekel, da vprašanje, kam se postavi Prešernov spomenik, precej razburja po našem mestu. To vprašanje pa je tudi velike važnosti. Ako se pri tem napravi kak napaka, se pozneje ne bo dala zlahka odpraviti. Odgovornost zadene mestni svet, zato ne gre, da bi se danes o tem sklepalo, ker občinski svet razen dveh poročil nima splošne sodbe. Zaradi tega je predlagal: Gospod župan se pooblašča, da skliče prej kot prej anketo strokovnjakov v ta namen, da ta določi, kam naj se postavi Prešernov spomenik. V to anketo naj se vključijo: ravnatelj Šubic, nadinženir Žužek, ravnatelj Duffé, stavbni nadsvetnik Klinar, nadinženir Pavlin, arhitekta Fabiani in Plečnik, prof Sturm in kipar Zajec.

Enketa naj si ogleda vse v posestvi prihajajoče prostore; posvetoje naj se pod predsedstvom županovim. Material, ki ga priredi enketa, predložiti je mestnemu občinskemu svetu v nadaljno poročanje.

Ta predlog je bil sprejet. Vseled tega je tudi odpadlo sklepanje glede prostora za cesarjev spomenik.

Seja se je zaključila.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 31. maja.

— **Skupno delo.** Naravnost gorostasna je nesramnost, s katero se črni izdajalci slikajo kot — slovenski narodnjaki. Človek se mora kar za glavo prijeti, ko čita te pustolovske deklaracije v »Slovenec«. In s kakimi budalostmi si pomagajo ti ljudje! Treba je le čitati »Slovenec« sobotni članek, da se spozna na eni strani duševna mizerija teh politikastrov, na drugi strani pa njihov cinizem, s katerim varajo javno mnenje. Vzrok političnemu boju na Slovenskem je — zveza z Nemci! To trobijo dan na dan, prav kakor bi ljudje ne vedeli, da se je bil začel boj že deset let prej, nego je bila sklenjena »zveza«. Boj so začeli klerikalci pod vodstvom škofa Missije, ker sta to zaukazala Rim in Dunaj. Rim je hotel uničiti narodno napredno stranko, ker se je potegovala za staroslovensko bogoslužje, Dunaj je hotel uničiti narodno-napredno stranko, ker mu je bila v narodnem oziru preveč radikalna. To je bil vzrok, da se je začel boj duhovščine proti naši stranki. Prvi top je počil, ko je bilo izdano znano skupno pastirsko pismo. In od tedaj je boj naraščal od leta do leta. Klerikalna stranka je odklanjala vsako zvezo, vsak kompromis, vsako sporazumljenje, vsako skupno delo. Sredi tega boja je prišlo leta 1895. do deželnozbornskih volitev. Nobena stranka ni imela sama večine, a tudi sedaj niso klerikalci iskali zveze z naprednjaki, nego so mislili obnoviti staro klerikalno-nemško zvezo. Iskali so zveze z Nemci, a spretnosti narodno-napredne stranke se je posrečilo, da je to preprečila in ustvarila drugo večino, kakor so jo hoteli klerikalci, večino liberalnega mišljenja, ustanovljeno zato, da se onemogoči uresničenje pogubnih klerikalnih naklepov. Na štriku, ki so ga klerikalci spletili, da bi štrungirali narodno-napredno stranko, so sami obviseli in vise na njem že celih deset let. Ugodno to seveda ni, in zato se skušajo na vse načine rešiti. Zdaj zopet besedišijo o skupnem delu. Naša stranka je vedno stala na stališču, da je skupno delo v narodnih stvareh mo-

goče. A klerikalci tudi skupnega dela več nečejo. Do leta 1900 so bili slovenski poslanci zložboju v domovini na Dunaju združeni v enem klubu. Klerikalci so ta enotni klub razbili, češ, da z liberalci ne sede pri eni mizi. Mi smo se z vso vsmo iz ozirov na obsejne Slovence zavzeli za skupen klub, a klerikalci ga niso hoteli. Šzodo imajo sami največjo. Zdaj pa so tako nesramni, da trde: zveza liberalne slovenske in nemške stranke je razdrila naše narodno zastopstvo v državnem zboru in ubila delovanje deželnega zbora kranjskega! To je že vrhunec nesramnosti! Valje temu, da sta slovenski stranki v boju med seboj, bi bile vendar mogoče skupne akcije v gotovih narodnih vprašanjih. A zopet so klerikalci tisti, ki tega nečejo. Ko jih je župan Hribar v deželnem zboru pozval, naj podpišejo predlog zastran slovenskega vseučilišča, so to odklonili na prav surov način, da nimajo s slovenskimi liberalci nič skupnega; ko se je šlo ta mesec v državnem zboru za slovensko vseučilišče, se klerikalci še zmenili niso. Kot Luegerjevi štifelpuzarji bi še govorili ne bili, da jim nismo mi dali pravočasno nekaj krepkih bro in jih prisilili, da so vsaj podali ponižno izjavo. In kako skupno delo je mogoče z ljudmi, ki so zdaj, ko je prišlo staroslovensko bogoslužje na vrsto, pokazali, da so največji izdajalci svojega naroda in niso vredni, da jih solnce obsije. A ne samo s skupnim delom sleparijo klerikalci javnost. Skupno enotno narodno stranko hoče imeti »Slovenec«. Seveda — samo na papirju, v resnici le zato, da bi liberalci pomagali klerikalcem s štriki, na katerem vise že deset let in na katerem se prav slabo počutijo. V tem oziru pa naj se zapomnijo le eno: dokler bo Anton Jeglič škof ljubljanski, dokler ne bo Anton Jeglič živ pokopan v kakem samostanu, dotlej še govora ni, da bi se naprednjaki zložili s klerikalci v eno stranko!

— Rimski zbor škofov.

Glasilo vseh črnih izdajalcev igra glede staroslovenskega bogoslužja skrajno hinavsko vlogo. Spomenico g. župnika Vrhovnika je odpravil »Slovenec« z notičico, ki je naravnost škandalozna. »Slovenec« nima časa in prostora, da bi vzel v pretres vprašanje o staroslovenskem bogoslužju. Kdo bo pa ljudem čast kradel, če se bo »Slovenec« s takimi vprašanji ukvarjal. Posebno o staroslovenskem bogoslužju med Slovenci neče »Slovenec« ničesar vedeti. O, Hrvatom je privošči, prav od srca, samo Slovenci ne smejo moliti stvarnika v svojem jeziku. To »Slovenec« hinavstvo je nad vse ostudno. Kdor bere to pisarjenje škofovega lista, mora z zaničevanjem pljuniti pred te ljudi. »Zapisniki sej bodo pričali o ljubeznivosti in modrosti sv. stolice, pa tudi o gorečnosti in apostolski odkritosrčnosti hrvaško-slovenskih škofov,« piše »Slovenec« o zboru škofov. Da, zapisniki bodo pričali o ljubeznivosti in modrosti sv. Stolice za Lahe, o gorečnosti in apostolski odkritosrčnosti nekaterih hrvaških škofov in o izdajstvu ljubljanskega škofa in slovenske klerikalne duhovščine!

— Odgovor na farško nesramnost v »Slovenec« in »Gorici«.

Hvaljevadni poziv društva slovenskih častnikarjev in književnikov za nesrečnega gospoda Miklavca Podravskega je pograbila farška zloba na skrajno nesramen način. Namesto da bi prisločili na pomoč nesrečni rodbini, katere oče je klerikalcem tlako delal, pa kažejo in sumišijo vse mogoče druge ljudi. Posebno so se zakadili v g. A. Gabrščka v Gorici. Sedaj nam piše g. Gabršček, da so mu klerikalci storili veliko krivico, da ima več kot 50 pisem g. Miklavca, njegove žene in celo njenih otrok, v katerih se mu zahvaljujejo kot svojemu največjemu dobrotniku ki jim vselej priporočil na pomoč, ko je bila beda največja. Še ta mesec je g. Gabršček poslal

Miklavcu 25 kron, ko mu je ta pisal, ne morda honorarja, ampak podpore. Kar se tiče honorarja, pravi g. Gabršček, da je Miklavcu plačeval toliko, kolikor je v naših slovenskih zarmerah mogoče. Za prevod »Križarjeva« je prejel 520 kron nagrade, dobival pa še zmirom kako podporo. Vprašanje nastane le, če sta »Slovenec« in »Gorica« kaj dala za Miklavca, saj je ta delal mnogo za klerikalne založnike. Na dan z vsotami! Mislimo pa, da imata »Slovenec« in »Gorica« le dolge jezike, a da bi svojemu bližnjemu kaj pomagale, to jima ne pride na misel! Alešovec je svoje dni vse svoje moči posvetil klerikalnem, na stara leta ga pa še pogledati niso hoteli in če bi ne bilo liberalcev, bi bil moral mož živ v zemljo.

— **Ustanovitev zveze slovenskih sokolskih društev** je ministrstvo za notranje zadeve, sklenilo se na § 6 zakona od 15. novembra 1867, drž. zak. št. 134, **prepečevalo**, češ, da bi zveza na podlagi popolnoma splošne oblike § 3. lit. j zveznih pravil v svoj delokrog lahko privzela tudi politična prizadevanja, »kar bi bilo z ozirom na značaj društva kot društvene zveze v smislu določb § 33. navedenega zakona nedopustno. — Točka j § 3. zveznih pravil se glasi: »svoj namen dosega društvo, ... da podpira zasluzna narodna podjetja.« Grozno!

— **Staroveška omejenost.** Železniški čuvaj Ivan Ma... šel je k spovedi. Tu je razodel, da ne more ob nedeljah k maši, kadar nima dopusta zato. Župnik P... mu začne predbacivati dušno umazanost in brezverstvo. Železniški čuvaj je vprašal župnika, kaj naj naredi, da zamore k maši ob nedeljah. Župnik ga prične nagovarjati, naj opusti dosedanje službo in poišče novo samo zato, da bo zamogel ob nedeljah v cerkev. Čuvaj mu je v obraz povedal, da je nespamet, češ, on ima le še dve leti do penzije, potem pa je preskrbljen; če pa opusti sedaj radi cerkve dobro službo, potem pa mu ne ostaja drugega, kot sprijazniti se na stara leta z beraško palico, otroke in ženo pa zapoditi. Župnik je nato kričal: »Če Ti je več življenje kot božja čast, potem pa bodi »ferdaman«, ter je zaprl linico spovednice. — Kritike, ki se čujejo med ljudstvom o »i-a farju« ne nava-jamo, ker je preveč drastična.

— **75letnica Janeza Trdine.** Tiho je starina in dika slovenskih pisateljev, profesor Janez Trdina, praznoval svojo 75letnico. Slovenski svet se ga je hvaležno spomnil. Z vseh strani so mu dole prešle čestitke. Iz Ljubljane sta se peljala v Novo mesto čestitat prof. Trdini župan Hribar in notar Hudovernik, a tudi novomeški župan plem. Sladovič je v imenu mestne občine čestital jubilarju.

— **Prežeren spomenik.** Pozivu gospoda profesorja Josipa Stritarja za prispevke za Prežeren spomenik so se odzvali nadalje: G. dr. Valentin Krisper, odvetnik v Ljubljani, 20 K; g. P. E. Grassi, trgovec v Ljubljani, 3 K; g. Neimenovan v Ljubljani, 10 kron; g. Fran Sebenikar, posestnik in trgovec v Šiški, 4 K; gg. J. Blasnikovi nasledniki, posestniki tiskarne v Ljubljani, 25 K; g. Anton Prelesnik, deželni knjigovodja v Ljubljani, 12 K; gosp. Vekoslav Jenko, posestnik v Ljubljani, 6 K; g. Feliks Urbanec, trgovec v Ljubljani, 20 K; gosp. dr. Ivan Jenko, zdravnik v Ljubljani, 20 K; g. Neimenovan iz Starega trga, 5 K; gosp. Emilij Guttmann, c. kr. gozd. rav. tajnik v Gori, 10 K; gđ. Danica Predovičeva, veletrževalka biserka v Ljubljani, 12 K; gl. Kmetijske posojilnice ljubljanske okolice v Ljubljani, 50 K; gospod Ivan Frisch, trgovec in posestnik v Ljubljani, 50 K; g. Matija Zamida, deželni svetnik v Ljubljani, 10 K; g. dr. Schirmmaul Matija, zdravnik v Rajhenburgu, 10 K. — Živel zavedni darovalci in naj bi našli mnogo posnemalcev!

— **V ustanovnik, društva slovenskih književnikov in časnikarjev** je postal g. Fran Sakser, lastnik slovenskega dnevnika »Glas Naroda« v Novem Yorku v Ameriki, ki je poslal po svojem stalnem ljubljanskem poročevalcu, g. Ant. Trstenjaku, dru-

štvu vsoto 200 K. Ta plemeniti čin je dokaz, da darovatelj ve, da si živi daleč od svoje domovine, dostojno ceniti važnost in veliki pomen našega društva in da ga hoče po svojih močeh podpirati, ker je potrebno in koristno, da si njemu osebo ne more koristiti. Izrekamo g. Sakserju tem potom svojo najiskrenejšo zahvalo v trdni nadi, da bodo plemenitemu zgledu slovenskega Američana sledili tudi naši domači rodoljubi!

— **Za pisatelja Podravskega** so nadalje darovali tiste gos-podje: J. Dimnik, vodja I. mestne deške petzrednice z Ljubljani, 2 kroni; Nihče v Ljubljani, 2 K; Josip Oberstar v Sodobnosti, 2 kroni; dr. Mat. Murko, vseučiliški profesor v Gradcu, 5 K in Fran Lavtižar, nadučitelj v Smartou pod Smarno goro, 2 K. — Iskrena hvala!

— **Občni zbor otroške bolnice.** Otroška bolnica v Ljubljani, ki praznuje letos štiridesetletnico svojega obstoja, je imela včeraj v mestni dvorani svoji letošnji občni zbor. Načelnik g. Luckmann je omenil v svojem govoru, da je bila otroška bolnica dne 19. novembra 1865 otvorjena in da praznuje torej ta zavod letos štiridesetletnico svojega dobrodelnega delovanja. Zahvaljujoč se vsem ustanovnikom in dobrotnikom zavoda, izrazil je predsednik nadejo, da tudi v prihodnje ohranijo temu humanitarnemu zavodu svojo naklonjenost. Kakor posnamemo iz letnega poročila, bilo je v poslednjem društvenem letu v otroški bolnici 600 bolnih otrok; 457 jih je ozdravilo, 80 pa umrlo; vsi drugi so še ostali v bolniški obrskbi. Mestna občina ljubljanska je naklonila bolnici 1000 kron letne podpore, istotoliko tudi Kranjska hranilnica. V upravnem svetu so bili per acclamationem izvoljeni dose-danji funkcionarji. Društvenemu blagajniku g. Leskovitzu, ki opravlja ta posel že štirideset let, izročila se bode zahvalna adresa.

— **Slovensko delavsko pevsko društvo »Slavec«** priredi v nedeljo, dne 4. junija 1905, veliko ljudsko slavnost na Koslerjevem vrtu. Sodeluje ljubljanska društvena godba. Spored. I. del: Petje. 1.) D. Jenko: »Na moru«, zbor. 2.) Dr. G. Ipavec: »Slovan na dan«, zbor z bariton samospevom (g. Dintar). 3.) J. Kocjančič: »Majnik«, zbor. 4.) F. S. Vilhar: »Za Hrvatsku«, zbor. II. del: Godba. 1. Dr. Dvořák: »Slovanski plesi«, kor-račna. 2. Zajc: »Čarovnica iz Boisy«, ouvertura. 3. Waldteufel: »Četlična promenada«, valček. 4. Ziehrer: »Ročica v moji roki«, pesem za krilovko. 5. Suppé: Slavnostna ouvertura. 6. Schmidt: »Spominski listi«, valček. 7. Eilenberg: »Kladivo zlatarja«, prizor. 8. Meyerbeer: »Hugenoti«, potpourri. 9. Kovačik: »Za spomin«, valček. 10. Pokorny: »Solčna roža«, polka francosa. 11. Janda: »Albertina«, polka mazurka. 12. Vetašek: »Z ognjem in mečem«, polka bitra. III. del: Ljudske zabave in igre. Kegljanje na dobitke: I. dobitke 30 K, II. dobitke 12 K, III. dobitke 10 K IV. dobitke 8 K V. dobitke 6 K (za največ serij) VI. dobitke (šaljivi) za največkrat vseh devet. — Tudi se kegljalo bode ves dan v četrtek, dne 1. junija in v nedeljo, dne 4. junija, vsakrat od 9. ure zjutraj do 10. ure zvečer. Serija 3 lučajej 20 vin. Zvečer sijajen umetalen ogenj. Po končanem sporedu ples. Začetek ob polu 4. uri popoldne. Vstopnina 40 vin. za osebo, čast. člani »Slavca« in otroci do 10 let prosti. V slučaju neugodnega vremena se vrši slavnost dne 18. junija.

— **I. Hrvatsko društvo »Kolo«** v Ljubljani priredi v četrtek, 1. junija 1905 v senčnatem lipovem vrtu »Narodnega doma« veliko ljudsko veselico. Ob zvokih milo-glasne tamburice bo na pretek tudi drugih zabav, a ne bo manjkalo ni okusno prirejenih janjcev in odojkov na raznju. — Za vreme veselice se bo točilo društveno belo in črno pivo, vrček 20 vin. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 20 vin.

— **Redni občni zbor za druge gostilničarje, kavarnarje, žganjetočnikov in izkuharje v Ljubljani** se je imel včeraj ob tretji uri popoldne v hotelu »Ilirija«. Ob polpetri uri naznani načelnik g. Novak, da je občni zbor nesklepčen in da se vrši drugi občni zbor dne 6. junija t. l. Gospod Novak predstavi nato g. dra. Bloudek, c. kr. zadržnega instruktora v ministrstvu, katerega je zadruga povabila na občni zbor. Ker je bila udeležba tako majhna, je dr. Bloudek samo na kratko omenil, da bi bil že skrajni čas, da začne Kranjci delati za pospeševanje prometa s tuji, kakor se po drugih avstrijskih kronovinah že dolgo dela. Sedaj je tudi Kranjska na tem, da si ustanovi društvo, kateremu bo namen, privabiti v deželo kolikor mogoče mnogo tujcev. Govornik pozivlja člane, naj pristopijo društvu, kajti le potem je pričakovati uspeha, ako bodo vsi edini. Posameznik ne more mnogo storiti, društvo pa, ki bi imelo različne

podpore in subvencije, bi lahko doseglo, da bi se naravne krasote naše dežele opisovale v nemških, švicarskih, francoskih in drugih listih, kar bi gotovo privabilo mnogo tujcev v naše kraje, od katerih bi imeli neke gostilničarji in kavarnarji, marveč tudi poljedelci mnogo koristi. — Gosp. Zajc omeni, da bi bilo društvo za promet tujcev najvažnejše društvo v Ljubljani. Dunajska vlada je sama to uvidela in začela pritiskati na kranjsko deželno vlado, da bi ta storila, kar je potrebno za tako društvo. Pravila so že potrjena, sedaj je samo dolžnost vseh gostilničarjev, da s svojim letnim prispevkom po 5 K pristopijo k društvu, od katerega je pričakovati več koristi, kakor od zadruge. Govorilo se je tudi o nameravani ustanovitvi deželnega gremija gostilničarjev in kavarnarjev. K gremiju bi pristopili gostilničarji in kavarnarji iz Ljubljane, Bleda, Postojne, Kamnika, Kranja in Novega mesta, samo oni, ki plačajo najmanj 64 K direktnega davka, iz trgov in manjših krajev pa samo oni, ki plačajo najmanj 48 K direktnega davka. Pripravljeni odbor, obstoječ iz gg. Novaka, Kende, Remica Zajca, Krischa in Krvarica, bo vse potrebno ukrenil, da se nameravani gremij čim preje ustanovi.

— **Lepo vreme** je privabilo tudi kmetске »izletnike« na dan. V Ljubljani je bilo videti že več voz »izletnikov«, V pondeljek pa se je odpeljalo krdelo »pobožnih« Stajercev na tak »izlet« na Goriško na Sv. Goro. Sedaj, ko je čas, da bi kmet delal, se pa kladi po 14 dni in še dalje po svetu, zapravlja denar in bodi »Bogu na pot.« Saj je itak znano, da se po božjih poth gode večkrat največje grdobije.

— **Izlet koprskih učiteljskihnikov na Kranjsko.** Vladni in drugi nepristranski tržaški in istrski listi so polni hvale glede sprejema koprskih učiteljskihnikov povodom njihovega poučnega potovanja po Kranjskem; Tudi tržaški namestnik princ Hohenlohe se je baje pri učiteljski konferenci o tem sprejemu in izkazani kolegialnosti prav pohvalno izrazil, kar je za kranjsko prebivalstvo tembolj značilno, ker so irendentovski listi ščuvali proti nameravani izletu na Kranjsko, češ, da jim ni varno podati se med take barbare. O tem izletu piše tržaški vladni list sledeče: Pod vodstvom g. profesorja Špintrca so napravili učiteljskičniki IV. razreda v Koprju poučno kmetijsko potovanje na Kranjsko. V Krškem so jih slovesno sprejeli krški župan dr. Romih, okrajni šolski nadzornik Stiasny in drugi učitelji ter potovalni učitelj Gombač. V majhnem času njihovega bivanja v tem prijaznem kraju so se jim nudile tolike prijaznosti, da jim ostanjejo nepozabne vse osebe in kraj. Pregledali so vse važnejše stvari, zlasti meščansko šolo, kjer jim je g. Umek razkazoval risalne sobe, g. dr. Romih pa brezlični brzojav, Röntgenove žarke in druge aparate, nakar jih je pogo-stila znana gospa Hotsehar s primernim zajtrkom. Po pregledu neka-terih kleti so se podali v lepe, obsežne vinske gorice na Trški gori, kamor jih je spremljal tudi drž. poslanec Pfeifer.

Tu so dobili vsa potrebna strokovna pojasnila. Iz Krškega so se podali v Kostanjevico, kjer so bili istotako jako prijazno sprejeti. V Novem mestu so si ogledali kmetijsko šolo pod vodstvom ravnateljevega namestnika g. Rohmana, ki jim je razkazoval in pojasnjeval vse važnejše stvari. Po mestu jih je pa spremljal mestni župan g. pl. Sladovič, ki je ostal do odhoda v družbi. Iz Novega mesta so se podali v Ljubljano, kjer jih je sprejel ravnatelj kmetijske družbe g. Pirc, profesor Peerz in potovalni učitelj Gombač. Tu so si ogledali mesto, lepi in poučni muzej ter deželno vinsko klet, kjer so bili jako prijazno pogosteni in kjer so imeli prilo-liko prepičati se o raznem, izvrstnem kranjskem vinskem pridelku. Veseli večer so zaključile razne, nepričakovane bratske napitnice. Z najsrčnejšimi pozdravi in s posebnim entuzijazmom ločili so se naši gojenci od preprijaznih gostoljubnih gospodov, katere ohranijo vedno v najboljšem spominu.

— **Pogreša** se posestnik z Brezovice, vulgo Tinček že teden dni. Prejšnjo nedeljo je prinesel k neki licitaciji dva litra žganja, od katerega se je pridržal en liter za se. Mogoče je, da se je prenapil žganja in potem pomorečil. Vsak dan ga išče zbor štirih mož, toda kljub marljivem preiskovanju se ni še posrečilo dobiti sled pogrešanca. — Dan na dan se dogajajo smrtni slučaj in iščejo se pogrešanci — toda vsemu je krivo preobilo in nenaravno žganje.

— **Umrl je** v Stražišču pri Kranju g. Anton Dulansky, c. kr. poštni asistent, v starosti 29 let. Pogreb je jutri, 1. rožnika t. l. v Stražišču.

— **Prvo slovensko pevsko društvo »Lira«** v Kamniku priredi v nedeljo 4. junija v dvorani »Narodne hišnice« v Kamniku koncert, pri katerem se bo pela prikrkat komična opereta v enem dejanju »Seja mestnega starejšinstva«, uglašbil Roman Nejedlý. Začetek ob 1/9. uri

zvečer. Vstopnina: Sedeži I. in II. vrste po 1 K 60 h, ostali sedeži po 1 K; stojišč 60 h.

— **Glas iz občinstva.** »Slovenec« v pojasnilo na notice »Glas iz občinstva« v št. 114 in 118 med ljubljanskimi novicami. Res je, da je neki tržni stražnik, ki, kakor pravi »Slovenec«, sliši na ime »Pintar«, naredil na ljubljanskem trgu takšen red, kakršnega prevzetne in premetene prodajalke še niso doživele. Zato mu vsa čast, ker se neumorno trudi, da je vse v kar najboljšem redu. To je pa mogoče doseči le s strogim in neodvisnim nastopom, kajti s prijaznimi prošnjami se nič ne doseže, vsled tega se zgraža vsaka zavedna kupovalka in kupec, ki poznata že zaželjeni red na trgu, nad »Slovenčevim« napadom, ko nima povoda, da bi g. Pintarju škodoval na ugledu in njegovi službi, ker se obnaša taktno in dostojno ter strogo in natančno izvršuje svoj poklic! Da so prodajalke, posebno z dežele, baje vsled tega »hude« na Pintarja, ker se mu morajo pokoriti in ker zelo mnogo človeškemu zdravju škodljivih živil konfiscira, je umevno, a tržni stražnik izvršuje s svojim postopanjem le svojo dolžnost. Pintar se obnaša napram kupcem zelo vljudno. Komur pa kaj čez čast reče ali ga »psuje in suje«, ta naj se takoj poda na magistrat ali sodnijo iskat zadoščenja, ne pa v uredništvo »Slovenca«, kar je sploh smešno! Želeti bi pa bilo, da bi mestni magistrat skrbel tudi za to, da bi se prodajalke, katere nezalšno pretiravajo svoje cene napram kupovalkam in kupcem dostojno obnašale, kajti tu se mora marsikaka grenka požrti! Gospodu tržnemu redarju pa se od strani ljubljanskih kupovalk in kupcev naroča, da le naj vztraja natančno in strogo kot doslej, »Slovenec« pa naj opusti vsak napad na njega in se vzdrži vsake politike na ljubljanskem trgu!

— **Samomor.** V Kočah se je utrelil računski podčastnik pri 8. lovskem bataljonu Radej iz strahu pred kaznijo.

— **Živinski starši.** Pred graškim sodiščem sta bila včeraj obtožena delavec Anton Fleischhacker in njegova žena. Fleischhacker je svojega štiri mesece starega otroka tako pretepal, da je otrok vsled ran umrl. Živinski oče priznava, da je otroka že tepel, ko je bil — 11 dni star. Vsled poznejšega pretepanja je imel otrok zlomljeni obe roki, desno nogo in tri rebra. Tri mesece staremu otroku je enkrat vli v usta toliko močnega ruma, da je otroka skoraj zadušilo ter je vsled opeklin ves dan strašno jokal. Nečloveški oče je bil obsojen v osem-mesečno ječo, žena pa, ki je trpinčenje mirno gledala ter sploh otroka zane-marjala, je dobila 14 dni zapore.

— **Požar v Trstu.** V pone-deljek zvečer okoli polu 9. ure je začelo goreti v ulici S. Nicolò v poslopiu, kjer je bila svojčas policijska direkcija. Kljub energičnemu nastopu ognjevarstva je ogenj napravil 53.000 kron škodo modistovski gospej Bice Busai. Tudi sosednja stanovanja so mnogo trpela. Ogenj so pogasili v 2 urah.

— **Slovensko akad. društvo »Ilirija«** na Dunaju priredi dne 2. junija 1905 svoj drugi redni občni zbor z občajnim sporedom. Lokal: Restavracija Matallony, I. Landesgerichtsstrasse. Začetek ob 8. uri zvečer.

— **Slov. akad. društvo »Ilirija«** v Pragi ima dne 31. t. m. svoj I. redni občni zbor v letnem tečaju 1904/05 v Schöllerov restavraciji; Žitna ulica. Gostje dobrodošli!

— **Pozor na Kolesarje.** Biža se kopalna sezona in treba bo spraviti Kolesarje zopet v red. Naravno je, da so, kakor vsako leto, tudi letos v Kolesarji razne pomankljivosti. Občinstvo prosi, naj se brez odlašanja prične s potrebnimi pripravam, da ne bo med sezono nadlog in pritožb.

— **Koze.** Počeniš s 15. junijem t. l. se bodo vsak četrtek ob 3 popoldne brezplačno stavile kozé v veliki dvorani »Mestnega doma«.

— **Dvakrat ušel, dvakrat prijet.** Neki tukajšnji trgovec je bil izvohal, da ima »tihega kompanjona«, in sicer v osebi svojega vapanca Jožefa Rescha. To je pa izvedel tudi Resch in včeraj izostal iz trgovine. Trgovec ga je šel iskat po mestu in ga našel v Prešernovih ulicah. Deček si ni mnogo pomišljal, nego je ubral, kar so ga nesle pete. Pritekel pa je v naročje stražniku Godiciju, ki ga je aretoval. Ko sta šla pozneje z Reschem dva detektiva preiskat njegovo stanovanje v Kolizej, je ta, ko so bili že v drugem nadstropju, planil navzdol po stopnjah in tekel ko zajec. Začel se je po Kolizeju lov in švigala sta po raznih koridorih detektiva, kakor tudi tamošnji stanovalci. Naenkrat skoči Resch iz nekega pritličnega hodnika in jo ubere čez dvorišče, detektiva in ljudje pa za njim. Deček je imel pa zopet smolo. Pritekel je pri drugi veži zopet v naročje neki ženski in nekemu gospodu, ki sta ga obdržala in ga isročila roki

pravice. Kakor dečko izpove, je začel blago krasti v skladišču po Božič in je oddajal nekemu kmetu za ta krat manjšo ceno, kakor je bila dejstvena vrednost. Nakupoval si je na finejši reči, obiskoval razne gostilne in gledališče. Živel je prav potratno, a slednjaj se vendar ujel. To napisa bode svarilo onim trgovcem, ki s menjenja, da so pred tatovi varni, imajo »verhaimovke«.

— **Aretočiji.** Na južnem koncu loderu službujoči nadstražnik Nikolaj Veđerin je včeraj aretoval črvarja Jožefa Crnkoviča iz Male Ločnice, ker se je hotel izseliti v Ameriko, nato da bi bil nosil še vojaško suknjo. Dne 1. tega dne je aretoval delavca Milojko Vojnoviča iz Kutine v belovarskem okraju, ki je v delu v Hrušici izvršil 4 neko goljufijo in se hotel peljati domov. Ker je pa brzojav hitrejši nega-vlak, je moral iti Vojnovič vsled tega s prisiljenim spremlstvom v zapor. Šel je v zapor ob 8. uri neki neznanec pri železničnem prelazu na Dolenjski cesti. Na letovoj mesta poklicani zdravnik je mogel konstatirati le še smrt. Pri njem nabi se dobile neke listine, iz katerih se sklepa, da bi imel biti pokojnik sora-darski pomočnik And. Stanovnik pram. g. Franu Oblaku na Vrhniki. Njegov truplo so prepeljali v mrtvašnico na Sv. Krištofa.

— **Odnese jo je.** Pred kratkim smo poročali, da je z Dunaja pobegnil trgovec z usnjem Jožef Hoffmann, potem ko je napravil 20.000 K dolga. Sedaj se pa poroča, da je Hoffmann že v zavetju. Oblastva so namuč-roč izvedela, da se Hoffmann sedaj izprehaja po newyorških ulicah.

— **Vlom.** Včeraj je vlomil nekotat v stanovanje Ivana Rojca na Marbetinovi cesti št. 19 ter mu ukradelo srebrno uro z verižico, vredno 24 K in talar iz leta 1839. Na sumu je nečloveški pekovski vajenec, ki ima naziv seboj že precej grehov.

— **Priporočljiv kosec.** Včeraj je prišel k posestniku Bernardu Zigelju na Karlovaški cesti št. 18 neki neznanec ter ga prosil, da mu posodi koso, s katero se pa ni večar povrnil.

— **Poneveril je** hlapec Ivane Dolinar iz Črnega vrha ge. Karolinap. Schifferjevi 16 K, katere je bil iz-tržil za drva. Policija ga je dejalst pod ključ.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvorna v Ameriko 130 Slovencev in 57 Hrvat- cedoncev. 90 Hrvatov je šlo v Heu- 27 v Meran, 40 v Schabs, 29 v Hrušico, 29 v Bohinj, 40 pa na Jesenice. V izomost je šlo 60 rudokopov.

— **Izgubljene in najdeneni reči.** Zasebnica ga. Ivana Demšardurjeva je izgubila zlato žensko verižico vredno 40 K. — Ga. Marija Schulzovskij je našla srednjo vsoto denarja, ki jmil je oddala na magistratu.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi danes zvečer v hotelu »Ilirija« (Kolodvorske ulice) vrtni koncert. Začetek ob 8 uri. Vstopnina 40 vin. — Jutri dopoldne je zajutkalni koncert v hotelu »Lloyd« (Sv. Petra cesta) Začetek ob 10 uri. Vstopnina prosta. — Popoldne se vrtni koncert v restavraciji pri Zajcu (Rimska cesta). Začetek ob 5. uri.

— **Pogrebna zavarovalnica.** Za one, ki si žele zavarovati dostojen pogreb, obstoji v ta namen v Kranju zastopstvo take zavarovalnice, kakor pove današnji inserat.

— **Hrvatske novice.** Promocija opernega pevca. Na zagrebškem vseučilišču je bil včeraj promoviran za doktorja prava oper-pevec Dragutin Novosel. — V me-like delavske demonstracije so bile v ponedeljek zvečer v Zagrebu ker so zaradi štrajka v papirnici za prli socialistička delavska voditelja Bukšega in Henča. Delavci so hoteli oprostiti ter so policijo naskočili s kamenjem. Dva policaja na konjista bila tako močno zadeta, da so morali spraviti v bolnišnico. Prišli so orožniki ter pregнали izgreznike z bajonetmi. Pri tem sta bila dva delavc ranjena; nad 20 delavcev so zaprl.

— **Najnovejše novice.** Bivšega olomuškega nadškofa dr. Kohna je obsojilo moravsko na mestništvo, da mora nadškofiji povrniti 800.000 kron kot odškodnino, ker je nadškofijska posestva preveč izkoristil.

— **Eksplodizija** v vojnem arzenalu. V japonskem arzenalu Košikava se je primerila razstrelba, vsled katere je bilo blizu 100 oseb ubitih.

— **Štrajk.** V Budapešti štrajka nad 26.000 delavcev železne in strojne stroke.

— **Dvoboj Keglevich-Henc.** Kazensko sodišče je nujno zahtevalo naj zbornica izroči posl. Hencza. Ogrski kazenski zakonik določa za dvoboj jevalca, ki svojega nasprotnika v dvoboj ubije, drž. ječo do 5 let.

— **Dalje v prilogi.**

— Umrl je avstro-ogrski poslanik Haaga Okolicasany.

— Madjarsko častno sabljo Ojamo mese posebna deputacija v kio 3. julija t. l. Sablja bo imela pis „Junaku Ojami.“

— Roparski umor na otroku. V Ofenbachu pri Frankfurtu je 11letna deklica nabirala denar neki dobrodelni namen. V neki hiši pa je deklica zginila, dokler jo so našli v podstrešju neke hiše davljene. Zaprl so neko 30 etno no, ki je prišla, da je deklico davila ter jo oropala za 87 mark.

— **Hrana lastavice.** Ako se čuna, da leta okrog lastavici par 4 ure zjutraj do 8 ure zvečer, prej 16 ur na dan, a vsako uro mo 20krat hrani svoje mladiče, sta stara 640krat na dan pri gnezd. esk prinese vselej 10 do 30 žuželk. ko računamo vselej samo 10 žuželk, da to skupaj 6400 žuželk. Za svojo lastno hrano rabita stara go- 600 žuželk, muh itd. Tako po- bi lastavici obojeli na dan 7000, mesec pa 210 000 žuželk. Ako rabita stara prvi mesec, ko sta še ma, 30 000 žuželk, treba je za la- avio obojeli s sedmimi glavami celo leto 576 000 žuželk, torej 6 nego pol milijona. Ako je v vsi- mo sto parov lastavice, pojedó ti s vojim potomstvom nad 57 milijonov žuželk.

— **Muhe.** Čudna pokora je prišla ad angliško mesto Cardiff Milijoni oblegajo mesto. Zasedle so vse eje ulice, tako da so morali pre- et preložiti na stranske ulice. Muhe tako sitne, da so celo policaji ežali pred njimi ter se zaklenili v oje čuvajnice. Muhe prihajajo nam- v celih oblakih kakor kobitice. eže so kot navadno domače muhe, zijo leno, pri tem pa hudo pikajo. obleganih ulicah so morali za- etiti trgovine, ker ni nihče zdrži- red nadležnim mrčesom.

— **Policaj in poslanec.** Kako poštujejo angleški policaji na Irskem narodne poslance, dokazuje sledeča ogodba: Povodom nekih nemirov i neki policaj besno mahal s svojo alio po glavi mladega moža, ki so a potem spoznali za poročevalca sta „Irish Times.“ „Ali niste ve- ali, da sem član časnika?“ je prašal tepeni mož policaja, nakar in je ta ves zbežan odgovoril: „Pro- im Vas odpustite; mislim sem, da e član parlamenta.“

— **Najbogatejši Amerikanci.** R. D. Rockefeller je najbogatejši člo- ek v Ameriki. On poseduje 2400 milijonov kron. M. Andrew Carnegie je drugi v bogastvu in ima le 1200 mi- lionov kron, tretji M. William Wal- ter Astor pa nima več nego le 960 milijonov kron.

— **Samomor na materinem grobu.** 18letna hči odlične rodbine Košček na Ogrskem, Iona Mak- očki se je pretekli teden na grobu roje matere ustrelila, ko si je spro- la tri strele iz samokresa v prsi. rtino ranjeno so prepeljali v bol- nico, kjer je čez eno uro umrla. Po- ed samomora je nesrečna ljubezen.

— **Ali je snaga nedostojna?** tem vprašanjem se bo v kratkem avilo berlinsko kazensko sodišče. eka hišna gospodinja je obitala neki roji najemnici, pri kateri se je baje stanovanju porabilo preveč vode er pristavila: „Dostojne dame se ne opijejo vsak dan!“ Najemnica je sedle te opazke tožila gospodinja za- adi razžaljenja časti.

— **Moč inseratov v časopisih** se tuintant premalo čeni. mnogokrat se poudarja, da prevelika množina oglasov oslabi efekt posa- nezne anone. To pa ni nikakor res. ako je pred nekaj dnevi neka znana unajska trdila obhajala 50letnico vojega obstoja. Dan popreje je na- nnila v nekem časopisu med inse- ati, da dobi vsak odjemalec trgovine rugi dan čedno žepno uro. Nastopni an se je vse trio ljudi, da so v kratkem pošle vse ure, čeprav jih je bilo več tisoč. Ta slučaj dokazuje moč inseratov. Seveda je priporočiti, da se obrnemo za svet vselej na ka- tega strokovnjaka, da dosežemo po- len uspeh. Ekspedicija anone M. Dukosovi nasl. Dunaj I. Wollzeile 9 daje v tem oziru vedno zanesljive informacije, in sicer brezplačno. Raz- polaga z najboljšimi risarji in urad- niki, ki so dosegli eminentne uspehe na polju časniških anons.

— **Kaj povzročuje grme- nje?** Zabliska se in v zraku za- bodni grom. O vzroku grmenja z- naost še ni nič pozitivnega, staneja zrekla. Znano je, da vsaka iskra eliska povzročuje šum in ker je blisk jako močan, povzročenje obilo šuma in ta šum je grmenje. Ko se zabliska, šine strela v zrak, katerega razdvoji, pri čemer nastane prazen prostor, v katerega udari šum, ki ga zovemo grmenje. Najbolj natanko e premotril vzroke grmenja profe- or Trombirigde. Ta profesor je več proučeval mavrico v vodeni pari. o mnogih skušnjah se je uveril, da

obstoji mavrica v atmosferi, ki je polna volene pare, skozi katero je tekel električni tok. V tako atmosfero je postavil dve leseni palici, omočani z bombažem, kateri je poskropil z vodo. Ko sta bili ti dve palici odda- ljeni druga od druge le 4 palce, raz- vil se je med njima tok poln sijajnih isker. Ko je tok švigal semintja, je tako grmel, da si je moral profesor ussusa zamašiti. To grmenje je na- stalo valed eksploziranja vodnih in kislinjskih plinov, ki nastajajo v vo- deni pari. Na temelju tega poskusa je verjetno, da se gromenje v na- ravi povečava v veliki vlažnosti obla- kov, nastaja pa valed raztopljenja vodene pare.

— **XXIV. drž. loterija** nudi zopet mnogo upanja na dobitke. Vle- čenje bo dne 15. junija in obsega lo- terija 18898 dobitkov, med temi glavni dobitki 200.000 K, 40.000 K, in 20.000 K. Vsi dobitki v znesku preko pol mi- liona se izplačajo v gotovini. Čisti do- biček je namenjen skupnim vojaškim dobrodelnim zavodom.

— **Pes in mačka.** Malenkostna stvar je bila pretečeno nedeljo na Du- naju vzrok strašnemu krvoprolitju. Na ulicah sta se zgrabila pes in mačka. Mačka je bila nekega mizarja, ki je sunil več dečkov, ki so nalašč našču- vali psa na njo, kar ga je tako razka- čilo, da je zgrabil nož, stekel na ulice ter začel kakor besen mahati po nav- zopelih dečkih. Tri dečke je težko ranil; prepeljali so jih v bolnišnico, podivja- nega mizarja pa v zapor.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred okrajnim sodiščem.

15 let stara »marela« je bila pred tremi leti ukradena pe- čarju Koscu pri »Lahuc. Prejšnji ta- den pa jo je zalotila Koščeva žena pri Leopoldu Križmanu iz Ljubljane ter jo je takoj »konfiscirala«. Križ- mana pa sta z možem ovadila za- radi tatvine. Križman je bil opro- ščen.

Ce žena brinovec pije, ji navadno iz ust smrdi. Take žene moči sveda ne more ljubiti ter ji da mesto poljubov batine. Taka žena je Ana Mirt, ki rada včasih kak »stamperl rukne«. Ker je bilo 19. t. m. preveč »stamperlova«, je Vincenc Mirt, kovač v tovarni za lep, udaril svojo ženo tako, da je padla na tla. Mirt je dobil za sedaj samo ukor.

— Ko se bo oženil, potem bo bolj pameten vozil. Tako je včeraj trdil izvozeček Fran Japelj, ki je po Dunajski cesti tako podil svojega konja, da je bilo več otrok v nevarnosti. Ker ima Japelj baje več deklet »na ovogu«, bo tri dni v samotni premišljeval, katera naj po- stane njegova izvoljenka.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

1.) Apolonija Avšič, 16 let stara služkinja, enkrat zaradi prestopka tatvine že kaznovana, je tisti večer, ko je zapustila Vrhunčovo službo na Dolenjski cesti, izmaknila dekl. Marijeti Sterle nekaj obleke in dve ruti. Obsojena je bila na 2 meseca strogega zapora. — 2.) Alojzij Zorc, 17 let star zidarski pomočnik na Spod. Hrušici, in Jožef Habič, 21 let star mizarjski pomočnik v Ljubljani, sta prišla nekega dne po maši ob 6. uri zjutraj v Novakovo go- stilno v Štepanjo vas, kjer je pilo več drugih fantov. Vnel se je prepil in iz prepira je prišlo do tepeža, tekem ka- terega je Zorc Jakoba Drakserlja z nožem sunil v leve nadlehti, Martina Jerančiča pa v levo prsno stran. Nato je zamahnil z odprtim nožem Francetu Zrimšku proti obrazu in ga le na čelu ranil. Pri tej priliki je pa tudi Habič Jakoba Drakserlja s pivsko steklenico po glavi udaril. Nato je pa še pred Novakovo gostilno iz bližine streljal z revolverjem proti Matiji Drakserlju in Janezu Ferhovu ter prvega ranil na desnih nadlehtih. Zorc je bil obsojen na 15 mesecev, Habič pa na 1 leto težke ječe. — 3.) Minulo leto meseca velikega srpana se je vršila proti čevljarju Jo- žetu Semrovu pri c. kr. sodišču v Lo- gatu kazenska razprava zaradi pre- stopka pobujšanja, prava je neki večer svoji ženi Mariji ukazal v svojem stanovanju, da se mora do golega sleči, in so ta prizor vaški fantje gledali skozi okno. Za pričo poklicana delavka Ivana Semrov, kakor tudi Marija Semrov, ste obe po dogovoru krivo pričali, da Jožef Semrov ni nikoli ukazal svoji ženi kaj takega. Sodišče je zaradi krivega pričevanja obsodilo Marijo kakor tudi njeno sestro Ivano vsako na 6 tednov ječe.

— **Telefonska in brzojavna poročila.**

Dunaj 31. maja. Policijsko ravnateljstvo je prepovedalo na dan 10. in 11. rožnika določene slavnosti dolnje- avstrijske zveze čeških so- kolskih društev v dunaj-

skem Pratru povodom dru- štvne desetletnice.

— **Budimpešta 31. maja.** Dvo- boj Keglevich-Hentz pride v parlamentu na razgovor. Hentz od dvovoja ni zapustil svojega stanovanja. Klerikalci se zelo jeze, da se je Hentz dvobojeval, češ, da je poteptal katoliška načela. Hentz je namreč klerikalec in je bil izvoljen v prvi vrsti s pomočjo duhovščine. Zdaj se v političnih krogih ugiba, kako bi se dalo dvo- bojevanje potom zakona omejiti.

— **Pariz 31. maja.** Poročila o atentatu na španskega kralja so neresnična. Res je le, da je ruski anarhist v Bois de Boulogne kralja insultiral in mu od daleč grozil z bodalom. Rečeni anarhist in še trije tovariši njegovi so bili aretirani.

Rusko-japonska vojna.

— **Pariz 31. maja.** „Petit Jour- nalu“ brzojavljajo iz Petrograda: V ponedeljek 29. t. m. so došle v Vladivostok štiri vojne ladje in eden torpedni rušilec. Na tem se nahaja tudi admiral Rožestvenski, ki je težko ranjen. Kasneje je dospela v Vladivostok še križarka „Izum- rud“.

— **Sanghaj 31. maja.** V Vuzung je pribežalo deset ruskih la- dij, ki so se udeležile bitke pri Tsušimi. Danes je tjakaj prispela transportna ladja „Koreja“, ki je poškodovana pod vodno črto. Sodi se, da bo še več ruskih ladij v Vuzungu iskalo zatočišča.

— **London 31. maja.** „Daily Express“ javlja iz Kobe na Ja- ponskem, da pravijo ruski ujet- niki, da je poraz ruskega bro- dovja povzročilo dejstvo, da so japonski topovi streljali eksaktno na veliko večjo daljavo kakor ruski. Ko so Rusi uvideli, da japonske bombe in granate pač dosegaajo njihove ladje, razširjajoč povsodi smrt in pogin, dočim ruske kroglice niso dosegale japonskega brodovja, upa- del jim je pogum in polastilo se jih je malodušje, posledica tega pa je bil splošni nered in ob koncu koncev — poraz.

— **London 31. maja.** „Daily Ex- press“ poroča, da je vladivostoška križarka „Gromoboj“, ki je za- pustila pristanišče, da bi se zdru- žila z brodovjem admirala Rože- stvenskega, zadel izven luke na mino in se potopila. Ž njo je baje utonila vsa po- sadka, ki je štela 800 mož, in admiral Skridlov. Da je bil Skridlov na krovu te ladje, se sklepa iz tega, ker je izdal pred tremi dnevi dnevno povelje, da odpluje iz Vladivostoka in da ga ima spremljati tudi križarka „Ro- sija“. „Gromoboj“ je tista kri- žarka, ki je bila že v bitki z eskadro admirala Kamimura pri Tsušimi 14. avg. m. l. poškodo- vana. Križarka je bila zgrajena l. 1899., je obsegala 13.220 ton s 15.499 konjskimi silami in je imela na krovu posadko 874 mož; vozila je po 20 milj na uro.

— **London 31. maja.** „Evening Standard“ poroča, da se je poto- pila tudi oklopna „Oslablja“ in ž njo tudi admiral Felkerzam.

— **Pariz 31. maja.** Ministrstvo zunanjih del dementuje vest, da je Japonska zahtevala od Francije odškodnino zaradi kršenja nevtrali- tete.

— **London 31. maja.** Ruski ladji „Zvir“ in „Koreja“ sta pribežli v Vuzung pri Sanghaju. „Koreja“ je hudo poškodovana, „Zvir“ je nepoškodovan. Oficirji „Zvira“ pripovedujejo, da se je bitka pri Tsušimi začela že v so- boto ob 8. zjutraj. Z „Zvira“ se je videlo kako sta se potopili „Oslablja“ in „Nikolaj I.“ Zadeli sta ali ob mini, ali pa sta po- stali žrtvi podmorskih ladij. Z „Zvira“ se je pa tudi videlo, da gori ena japonska oklop- nica in da sta se dve ja- ponski križarki potopile

Najhujiši boj se je bil od 2. do 6. zvečer. Oficirji „Koreje“ pripove- dujejo, da se je potopilo osem raznovrstnih japon ladij.

— **London 31. maja.** Tudi admiral Rožestvenski je ujet. To potrjuje dve poročili. „Daily Mail“ javlja iz Tokio, da je bil Rožestvenski, ko se je v soboto začel „Knjaz Suvorov“ potapljati, prenešen na drugo ladjo in da je bil včeraj ujet. Rožest- venski je na roki težko ran- jen. „Daily Telegraph“ pa poroča, da je Rožestvenski na levem očesu težko ranjen in da se je vdal Japoncem.

— **London 31. maja.** Tukajšnji listi poročajo iz Petrograda, da je danes v Carskem selu veliko posvetovanje, katerega se udeleže car, veliki knezi, vsi ministri in vsi člani voj- nega sveta. Na tem posveto- vanju se baje odloči, ali naj se vojna nadaljuje ali naj se sklene mir. „Daily Express“ poroča, da so car in generaliteta za na- dljevanje vojne.

— **London 31. maja.** V Tokio je razširjena doslej še ne potrjena govorica, da so šle pred Vladivostok postavljene japonske ladje proti severu bežečim ruskim la- djam nasproti in tudi večino teh ruskih ladij potopile. Izmed 26 ruskih ladij sta ušli samo dve.

— **London 31. maja.** „Daily Telegraph“ javlja, da so japonski ribiči našli zapovednike ruske ladje „Admiral Nahimov“, ki se je potopila, in nekega drugega oficirja že povse onemogla v morju in ju rešili.

— **London 31. maja.** Vsi stro- kovnjaki so edini v sodbi, da bi bilo rusko brodovje lahko prišlo v Vladivostok, če bi se bilo peljalo po Velikem oce- anu. V Korejski ožini so Japonci lahko dosegli uspehe s svojimi torpedovkami, dočim bi jim ne bile torpedovke na širokem morju prav nič koristile. Tudi ameriški admiral Evans se je izrekel v tem smislu. Evans meni, da bo Rusija na vsak na- čin nadaljevala vojno.

— **Pariz 31. maja.** „Matin“ po- roča: Japonska je pripravljena pod temi le pogoji skleniti mir: 1. Ru- sija plača 2 milijardi rubljev vojne odškodnine; 2. utrdbe Vladivostoka se morajo po- dreti; 3. Rusija ne sme imeti nobenih vojnih ladij v pri- staniščih Daljnega Vztoka; 4. Ja- ponski se mora odstopiti otok Sa- halin; 5. odstopiti se ji tudi mora Port Artur in del pol- otoka Liaotung; 6. del mand- žurske železnice preide v japonske roke in 7. Rusija prizna prote- ktorat Japonske v Koreji.

— **Pariz 31. maja.** „Matin“ jav- lja, da je car Nikolaj vzkliknil, ko je dobil poročilo o porazu ruskega brodovja: „Mi moramo tem odločneje nadaljevati vojno in ne prejednehati, dokler si ne izvojujemo z m age!“

— **Ceneno domače zdravilo.** Za ura- vno in ohranitev zdravega prebavljanja se priporoča raba mnogo desetletij dobro z- nane, pristnega „Mollvege Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno, in kateri vpliva najbolj trajno na vse težkoče prebavljanja. Originalna škatljica 2 K. Po poštnem po- vzetu razpošilja ta pršek vsak dan lekar- nar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na de- želi je izrečno zahtevati MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in pod- pisom. 1 7-8

— **Dosti sovražnikov — dosti časti.** Še malokdaj a ponarejali kak izdelek bolj nego že 40 let preizkušano Brázay Francovo žganje. Zaradi izvrstne kakovosti in prese- netljivega učinka je to žganje na svetovnem glasu in ni čuda, da se Francova žganja, ki prihajajo na trg, nikakor ne morejo meriti z Brázay Francovim žganjem. Pazite pri nakupu samo na to ime, ki vam je porok za pristnost in dober učinek.

— **Sarg glicerina** strijeno in tekoče **mylo** napravi kožo belo in nežno. Dobi se povsod.

„Le Griffon“ najboljši cigaretni papir. 5 Dobliva se povsod. 1079

Rogaški „Styria-vrelec“

zdravilna voda proti želodčnim oteklam in krču Zdravniško Bright-ovim vnetjem obisti priporočeno kataru v goltancu in jabolku kataru v želodcu in črevesu diatezi vodne kisline sladkorni griži zaprtju bolečinam na jetrih.

— **Zahtevajte** ilustrovani cenovnik podjetja za zarnice „Ideal“ 49 Hugo Pollak DUNAJ, VI., Wallgasse 34. Cena lepa svetloba brez instalacije in nevarosti. Poraba 1 1/2 kr. na 1 uro.

VITA

Prirodna rudninska voda Najčisti natronski vrelec.

Po zdravniških priznanjih odlične zdravilne moči pri: obolelostih menjavanja snovi, diabetes, preobili skalnični kislini, boleznih mehurja in ledvic, katarjih sopil, prebavil. Glavna zaloga v Ljubljani pri Mihaelu Kastnerju. Dobi se tudi v lekarnah in drogerijah. 1377-8

VITA

Popolno prepiranje

da sta lekarnarja Thierryja balzam in centifolijsko mazilo nedosežno uspešno sred- stvo za vse notranje bo- lezni, influenco, katar, krč in vnetje vseh vrst, telesno slabost, motenje prebave, za rane, bule in poškodbe. Pri naročbi balzama ali pa na željo posebej se pošlje zastoj- knjižica s tisoči original- nih zahvalnih pism kot domači svetovalec. 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic bal- zama 5 K., 60 majhnih ali 30 dvojnatih steklenic 15 K. 3175-31 2 lončka centifolijskega mazila 3 60 K franko z zabojčkom. — Naslov: lekarnar A. Thierry v Pragrahi pri Rogatu. Ponarejalce in prodajalce prenebreb bom sodno zasle- doval.

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las deluje najboljšo priznana

Tanno-chimin tinktura za lase

katera okrepuje lasišče, odstra- njuje luske in preprečuje izpa- danje las

1 steklenica z navodom 1 K. Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil, medicinal. vin, specialit- tet, najfinjših parfumov, kirurških obvez, svežih mineralnih vod l. t. d.

Dež. lekarna Milana Leusteka v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1 poleg novozgrajenega Fran Jožefovega jubil. mosta. 21-22

Zdravilski konjak

zajamčeno pristni vinski destilat pod stalnim kemiškim nadzorstvom.

Destilerija Camis & Stock Tret-Barkovlje

1/2 steklenica 5 K. — 1/4 ste- klenica 2 50. — Na prodaj v boljših trgovinah. 50

Sesalno-plinova naprava

(Gassaug Generator)

1723-3

16 HP normalno, se takoj proda radi povečanja tovarne. Vse podrobnosti daje tovarna pletenin Dragotin Hribar v Ljubljani, kjer je tudi videti stroj v teku.

Birmska darila

priporoča v bogati izbi 1726-2

FR. P. ZAJEC

urar in trgovec z zlatino in srebrnino
v Ljubljani, Stari trg.

Vajenec

za tiskarno se takoj sprejme v tiskarni

Fr. Iglič, Mestni trg.

Brezplačno

se odda kakemu društvu soba za zborovanja ali vaje. Sprejme se tudi več oseb na hrano in stanovanje.

Gostilna „Pri deteljici“

Florijanske ulice št. 24. 1712 3

Kdor išče dohodkov, kdor si želi postranskega zaslužka, kdor stremi za samostojno eksistenco, kdor bi rad zaslužil denar,

naj takoj piše dopisnico na Chem. Industrie-Verkehr, Steinhilfen, pri Dunaju in naj zahteva brezplačno dopisni listilist kataloga. Za eksistenco se imam zahvaliti Vam. Ig M v A. „Skoda, da nisem vedel za Vaš naslov že prej“. F. L. v. W. Takih izjav je na stotine. 1 1464-2

Varuj ženo!

Za vsako rodovino važno ilustrirano knjigo o premoženju in blaginji z otroki razložila s prepisi več tisočev splošnih pisem tajno na 90 h v avstr. znakah gospa A. KAUPA Berlin S. W. 220. Landstrasse 60

Kavarna „Ilirija“

ob praznikih, sobotah in nedeljah

vso noč odprta.

Frie Novak

kavarnar 73-24

Kolodvorske ulice št. 22.

Vodni zdravilni zavod

kopališče Kamnik na Kranjskem

Postaja o. kr. drž. železnice.

1339-7

Vse vodno zdravljenje, solne, električne kopeli in kopeli z ogljikovo kislino, zdravljenje s suhim vročim zrakom, masaža in zdravilna gimnastika, dietno zdravljenje. Prospekti zastoj. Szilja od 20. maja do septembra. Zdravniški vodja dr. R. Wackenreiter.

Protikatarno - sili na vodo
Rimski vrelec pošta Kotle, postaja Guštan (juž. žel.) Koroško.
neprežen pri obistnih in mehurnih bolečinah ter pokvarjenem prebavljanju priznana slatina za otroke. Prava naravno natočena, velfina namizna voda.
Alpsko zdravilišče in letovišče Rimski vrelec (Römer-Quelle).
Dobiva se v vseh trgovinah z mineralnimi vodami.
Glavna zaloga: E. Supan, Ljubljana. Varstvena znamka.

Novo! Dunajska Novo!

splošna vzajemna družba za zavarovanje pogrebnih stroškov

zavaruje
vsote po 50, 100, 150, 200, 250, 300, 400 kron
ki se izplačajo v slučaju zavarovane smrti
v teku 24 ur
donašatelj polične knjižice.
Mesečne premije so jako nizke.
Natančnejša pojasnila daje:
Glavno zastopstvo za Kranjsko „Dunajske splošne vzajemne družbe za zavarovanje pogrebnih stroškov“ v KRAJNJU.
Podzastopniki z mesečno plačo in provizijo se iščejo za mesta z okolici: Črnomelj, Idrija, Kamnik, Kostanjevica, Krško, Lož, Metlika, Radovljica, Novo mesto in Škofja Loka, kakor tudi za vse večje občine na deželi.
Dober in trajen zaslužek za častito duhovščino, gg. učitelje na deželi občinske tajnike i. t. d. 1780-1

Velecenjene gospodinje!
Zahtevajte pri nakupovanju makaron in nudelnov Vam v korist edino le spodaj označene.

KAVARNA ED. ZELENKA
STENIN LJUBLJANA.

LJUBLJANSKE TESTENINE
pripoznano najboljšo!

Otvoritev vrta.

Dne 1. junija t. l. otvori

Aurova gostilna svoj lepi in senčnati vrt

kjer se bode točilo vedno sveže pivo in pristna naravna vina.

Za obilni obisk se priporoča z odličnim spoštovanjem

1751 1

Jakob Spunt, gostilničar.

Prodajalka

1749-2

vajena špecerijske trgovine in razpečevanja tobaka, želi vstopiti v mestu ali na deželi s 1. avgustom v kako trgovino. Naslov pove uprav. „Sl. Naroda“.

V restavraciji in kavarni

„pri Zajcu“

v Ljubljani 1591 7
Rimska cesta 24

se dobivajo vsak dan sveži

dolenjski raki.

Toči se poleg drugih pristnih vin tudi najfinjši cviček iz Gdove peči. Prijazen senčnat vrt je na razpolago.

Za obilni obisk se najudaneje priporoča

Avguštin Zajec restavrat.

Varn. znamka: Sifro.

Liniment. Capsici comp.

namestilo za 3048-37

Pain-Expeller

priznana izborna, bolečine tolažeče mazilo; po 80 h., K 140 in K 2— se dobiva v vseh lekarnah. Pri nakupu tega splošno priljubljene domačega zdravila naj se jemljejo le originalne steklenice v skatljicah z našo varstveno znamko „sifro“ iz Richterjeve lekarne, potem je vsako prepričan, da je dobil originalni izdelek.

Richterjeva lekarna pri Zlatem levu v Pragi, I., Kladna c. b. Razpoložljive vsake dan.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritete, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 2.000.000.—.

Zamenjava in ekskompte

izrečane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške zensitinske kaveje.

Eskompt in inkasso menaj. Borzna naročila.

Rezervni zaklad K 200.000.—.

Daje prodajne na vrednostne papirje.

Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

vojaške zensitinske kaveje.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.

Nizke cene

1082

Alfred Fränkel

komanditna družba

Moški 2 gld. štifletni trpežni 90 kr.

Bogata izbora

Damski 2 gld. štifletni močni 60 kr.

Damski 2 gld. čevlji na trakove izjav.usnja 90 kr.

100 lastnih prodajalnih zalog

Moški 3 gld. čevlji na trakove močni 25 kr.

Moški 4 gld. čevlji na trakove usnje box. 50 kr.

Izvrstna prilježnost

Damski 3 gld. čevlji na gube črni 25 kr.

Otroški in dekliški 1 gld. čevlji na trakove iz močnega usnja od naprej.

Moški 5 gld. čevlji na trakove, chevreau, go-dyear, šivani 75 kr.

Damski 5 gld. čevlji na trakove, eleg. in lični go-dyear, šiv. 50 kr.

Dobra kakovost

Otroški in dekliški 1 gld. čevlji na gube iz črnega ali rjavega usnja od naprej.

Filijalka:

v Ljubljani, Špitalske ulice 9.

Zastopnica:

Josipina Herrisch.

so podlaga naših uspehov.

Novi sejmi v Mokronogu na Dolenjskem

se vrše vsak prvi četrtek vsakega meseca za prešiče in potem dva nova letna in živinska sejma in sicer prvi na soboto po prazniku Srca Jezusovega, ki pade letošnje leto na 1. julija, in drugi sejem tretjo soboto v mesecu septembru vsakega leta.

Občinski urad v Mokronogu.

Ustanovljeno 1862 Telefon 584.

Najstarejša tvornica peč in ognjišč
c. kr. dvorni mašinst

RUDOLF GEBURTH, Dunaj
VII. Kaiserstrasse 71, na voglu Burggasse. 1093-16

Specialni katalogi gratis in franko.

Zaloga ognjišč, štedilnikov in strojnih ognjišč za vsako porabo.

Vse vrste peči tudi s trajnim gorenjem.

Lepa birmaska darila!

Največjo in najbogatejšo zalogo najnovije in tudi secesijske oblike ima in priporoča slav. p. n. občinstvu po najnižjih cenah in z garancijo

Fran Čuden
urar in trgovec 483 23

Prešernove ulice.
Filička: Mestni trg.
Novi ceniki tudi po pošti brezplačno.

Ernest Hammerschmidt naslednik 3474-27

MADILE, WUTSCHER & Co.
trgovina železnin in kovin

Valvazorjev trg št. 6 — Ljubljana — Prešernova ulica št. 50.

Velika zaloga kuhinjskega orodja in hišne oprave.

Na najvišji ukaz Njegovog c. in kr. apostol. Veličanstva.

XXIV. c. kr. državna loterija
za skupne vojaške dobrodelne namene.

Ta denarna loterija
edina v Avstriji postavna devoljena
ima 18.898 dobitkov v gotovini
v skupnem znesku 512.980 kron.

Glavni dobitek znaša
200.000 kron v gotovini.

Žrebanje bo nepreklicno dne 15. junija 1905.

Ena srečka velja 4 krone.

Srečke se dobijo pri oddelku za državne loterije na Dunaju III., Vordere Zollamstrasse 7, v loterijah, trafikah, pri davčnih, poštah, brzojavah in železniških uradih, v menjalnicah itd. Igralni načrti za odjemalce srečk zastoj.

Srečke se dostavljajo poštne prosto.

C. kr. loterijsko-dohodninsko ravnateljstvo.
Oddelek za državne loterije.

Ustanovljeno leta 1842.

**ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA
NAPISOV IN GRBOV**

BRATA EBERL
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6.
Igriške ulice št. 6.
Telefon št. 154.

Odlikovan z
zlato kolajno
in častno
diplomo v Parizu 1905.

Ivan Triller

stavbni in umetni ključavničar
na Bledu, Gorenjsko

se priporoča za vsa v svojo stroko spajajoča dela: križe v oknih, ograje, železna vežna vrata, hodnike, obhajilne mize itd. 1692-3

po najnižjih cenah.

GRAND PRIX
Parizka svetovna razstava 1900.

EAU DENTIFRICE
DU DOCTEUR PIERRE
DE LA FACULTE DE MEDECINE DE
PARIS

Svetovnoslavna ustna voda.
Dobiva se povsod. 1445-8

Cene stanovanjem do 1. junija in od 1. septembra 25% pod tarifo.

Od 1. junija interurbana telefonska zveza.

Zdravilišče Krapinske Toplice
Sezona od 1. maja do konca oktobra. Hrvatskem

Leta 1904 je bilo 5120 ljudi. Od zagorjanske železniške postaje Zabok-Krapinske Toplice oddaljene eno, od postaje Rogatec, lok. žel. Grobelno-Rogatec, pa dve uri vožnje. Od 1. maja vsak dan omnibus k vsakemu vlaku proge Zabok-Krapinske Toplice, k postaji Rogatec k popoldanskemu vlaku. — 30° do 35° R (37° do 43° C) gorke ekvivalente, ki eminentno vplivajo proti protinu, mišični in členski revmi in njih posledičnim boleznim, pri ishiji, nevralgiji, kožnih boleznih in ranah, kronični Brightjevi bolezni, otrpjenju, pri najrazličnejših ženskih boleznih. Velike baskinske, separatne kopeli, kopeli v banjah in pršne kopeli, izvrstno urejene potilnice (sudariji), masaža, elektrika, šved. zdravilna gimnastika. — Udobna stanovanja, dobre in ne drage restavracije; stalna topla godba. Razsežni senčni sprehodi, prostor za tenis-igre itd. Kopališki zdravnik dr. Ed. Mai. — Brošure se dobe v vseh knjigarnah. Prospekte in pojasnila pošilja

1340-7 kopališko ravnateljstvo.

Le malo časa
se prodaja zaradi opustitve trgovine 172-27

vse blago
pod tvorniško ceno
v modni trgovini
Rudolf Jesenko
Stari trg št. 13

Prodaja vina poceni.

Zaradi potrebnega izpraznenja kleti proda viastelnstvo Dubrova, pošta Krapina-Toplice na Hrvaškem, vse vino lastnega pridelka, okoli 500 hl čistih nepokvarjenih belih vin najboljše kakovosti iz leta 1896, in 1904, po najnižji ceni in opozarja na to ugodno priliko zlasti gostilničarje. Odda se ga najmanj 3 hl skupaj. Prodana vina se postavijo brezplačno na rogaški kolodvor. Vprašanja na gorenji naslov 1637-4

Opr. št. A 51/5/2 Oklic 1736-2

s katerim se kliče dedič, čigar bivališče je neznano.

C. kr. okrajno sodišče v Višnji gori naznanja, da je umrl dne 14. svečana 1905 Franc Jančar iz Dolenje vasi št. 4.

Ker je sodišču bivališče zapustnikovih sinov kot dedičev Martina in Antona Jančar neznano, se pozivljata taista, da se v enem letu od spodaj imenovanega dne pri tem sodišču javita in zglasita za dediča, ker bi se sicer zapuščin obravnavala le z zglasivšimi se dediči in z njima postavljenim skrbnikom.

C. kr. okrajno sodišče v Višnji gori, odd. I.
dne 20. maja 1905.

Dobro, cenó je in pije se lahko samo
v restavraciji A. RASBERGER

Sv. Petra nasip 37, poleg jubilejnega mostu.

Vedno sveže puntigamsko marčno in bavarsko pivo.

Ob vsakem času koncert s pnevmatiškim piano orkestronom „Puck“. Fina godba. 1595 5

Lept prijazni prostori.

Žima in morska trava
za modroce
po najnižjih cenah
v špecerijski trgovini

Antona Ječminek v Ljubljani
na Sv. Petra cesti št. 14. 1724-2

HLODI

Nova parna žaga v Ljubljani kupuje, začeni od 15. maja t. l. hode po sledeči ceni:

	hode od 25 cm debeline naprej po K	I	II
Hrastove	28	30,	25,
Bukove	24	14,	13,
Jelkove	20	16,	15,
Smrekove	22	17,	16,
Borovčeve	22	16,	15,

dolgost od 2 metra naprej. Cene se razumejo za kubični meter franko kolodvor Ljubljana.

Za daljša pojasnila blagovolite se obrniti na **Antona Deghengh** v Ljubljani. 767-11

1699-2 No. 802 a

Hamburg-Amerika Linie

Directni promet z nemškimi poštami in brzoparniki prevažanje oseb v vse dele sveta osobito na progal

Hamburg-Dover-New York

Hamburg-Brazilia	Hamburg-Mohika	Genova-New York
Hamburg-La Plata	Hamburg-Kuba	Neapol-New York
Hamburg-Vzhodnja Azija	Hamburg-Francosko	Genova-La Plata
Hamburg-Afrika	Hamburg-Anglijsko	Dover-New York
Hamburg-Kanada	Hamburg-Centralna Amerika	
Hamburg-Zahodna Indija		

iz Antverpa v Kanado, Brazilijo, La Plata, Zahodno Indijo, Kubo, Mehiko, Vzhodno Azijo;
iz Havra v Brazilijo, Zahodno Indijo, Kubo, Mehiko, Centralno Ameriko;
iz Boulogne v New York, Brazilijo, La Plata.

Parniki Hamburg-Amerika Linie nudijo ob izborni hrani prekrasno priliko za potovanje in medkroju in v kajitah.

Zabavne vožnje po morju:
v Zahod. Indijo v severne kraje po Sredozem. morju v Orient in na Severni rti na Anglijsko, Irsko in Škotsko vožnje v znamenita kopališča

Zdravilne vožnje po morju.
Natančnejša pojasnila dajejo tukajšnje družbene agente in pa oddelek za osebni promet

Hamburg-Amerika Linie, Hamburg.
V Ljubljani: Glavno zastopstvo Hamburg-Amerika Linie na Dunajski cesti št. 31.

Izurjen solicitator

išče službe. 1704-2
Naslov pove uprav. „Sl. N.“

Šunka s kožo, kilo po 1 gld., brez kosti po gld. 110, meteta brez kosti po 90 kr., slanina in suho meso po 80 kr., prešičevi in goveji jeziki po 1 gld., glavina brez kosti po 45 kr.

Salame dunajske po 80 kr., a la kra-kovske, fine po 1 gld., iz šunke po gld. 120, a la ogerake, po gld. 150, ogerake fine po gld. 180. — **Velike klobase** ena 20 kr. 266 10

Slivovka, brinovec, pristen, liter dobro blago pošilja po povzetju od 5 kil naprej prekajevalc in razpošiljalec živil

Janko Ev. Sirc v Kranju.

V novozgrajeni hiši na **Dunajski cesti št. 69**, nasproti topničarski vojašnici, je oddati še nekoliko

stanovanj

kaj ali za avgustov termin.

Tudi se odda takoj

meblirana mesečna soba

s posebnim vhodom. — Vprašati je v

gostilni ravnotam. 1679-3

Spretni 1695 3

zidarski pomočniki

dobe trajnega opravila. Dnevna plača za spretne delavce 4 K; delavni čas od 7.—12. in od 1.—6. s polurnim odmorom za zajtrk. Ponudbe arhitektoma

Hönigsberg & Deutsch

c. in kr. dvorna stavbnika

— v Zagrebu. —

Posestvo prodam ali zamenjam

Zaradi moje visoke starosti prodam prostovoljno posestvo z gostilno, obstoječe iz dveh novozgrajenih hiš s 15 sobami, 2 velikih klob, vrta, obsegajočega 63 orolov in s pitno vodo. Posestvo leži ob cesti tik kolodvora in rdnjske posesti ter pripravno za vsako obrt in napredaj pod ugodni mi pogoji. Tudi zamenjam posestvo v okolici Ljubljanske. — Več pove lastnik **Gregor Južna** v Zagorju ob Savi. 1674 2

Tvornica glinastih izdelkov Fran Steinklauber na Pragarskem

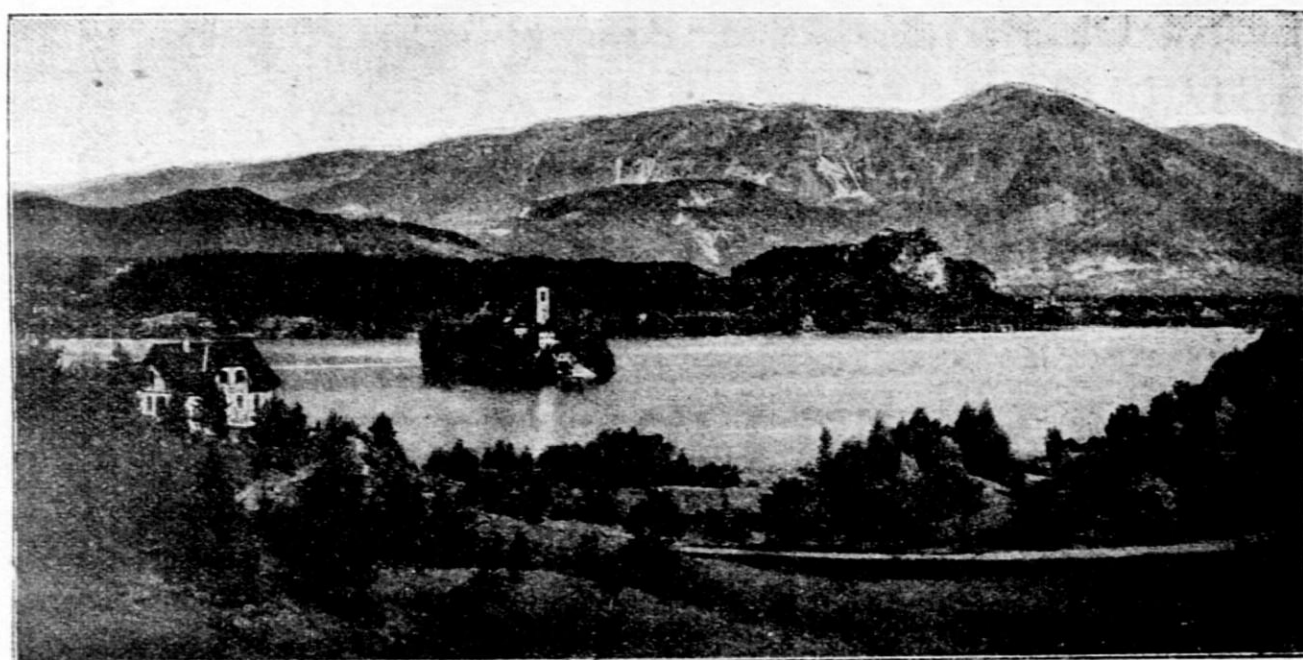
priporoča
iz prve vrste plastične gline z najnovejšimi stroji izdelane prešane zarezane streš-nike (Doppelfalzziegel, Strangfalzziegel), žlebake, a la bobrov rep (Biberschwanz-ziegel) I. in II. kakovosti naravne barve, impregnirani ali glazirani, poslednji raznih barv.

— **Večletno jamstvo za stanovitnost proti vremenu.** —
Edino zastopstvo za Kranjsko: 1549-6
RUDOLF OROSZY v Ljubljani.

Fotografski umetniški zavod.

Avg. Berthold, Ljubljana
Sodnijske ulice 11.
Posnetki se izvršujejo vsak dan in ob vsakem vremenu.

Restavracija „Pri panju“ na Bledu.

Za obilen obisk in naklonjenost se priporoča

Alojzij Dežman, gostilničar.

1651-4

Ob pričetku sezone si sojam slav. občinstvu in izletnikom ter slav. društvom naznaniti, da bodem točil

več vrst pristnih vin

in

vedno sveže pivo

iz domače pivovarne M. Mayr iz Kranja. Dobivala se bodo ob vsakem času

gorka in mrzla jedila.

Na razpolago imam tudi več

lepih sob za tujce

in velik salon

najpripravnější za društvene izlete. Krasen razgled z gostilniškega vrta.

Točna postrežba, nizke cene.

Lepo stanovanje za letoviščarje

s 4 sobami ter kuhinjo z vso opravo, v prijaznem kraju na Gorenjskem, pol ure od postaje Lesce, ali 10 minut od Poljč, se odda za poletno sezono v najem. Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“. 1458-8

Gospodinja

vdova stara 40 let izurjena v večjem gospodinjstvu, zna dobro in varčno kuhati, šivati, razume se tudi pri kmečkem gospodinjstvu, mleku in poslih. Želi mesta na kakem večjem posestvu blizu Ljubljane. 1708 2

Pismena vprašanja pod „Gospodinja“, poste restante Ljubljana.

ZELODČNA TINKTURA
odvajalna
LEKARJA PICCOLI-JA
v LJUBLJANI
pospešuje prebavo in odprtje telesa. Cenik brezplačno.

I steklenica 20 vinarjev.
Naročila proti povzetju. 1521

Novo, lepo posestvo

blizu mesta na Gorenjskem, z gostilniško obrtjo, z lepim senčnatim vrtom in njivami se proda za 20.000 K ali da v najem. Pripravno je za letoviščarje.

Oddasta se tudi samo 2 sobi s kuhinjama v najem.

Vprašanja s priloženimi znamkami za odgovor na upravništvo „Slov. Naroda“. 1643-4

Zaradi družinskih razmer je v Ljubljani, Sv. Petra predmestje, ob novi cesti, po ugodni ceni naprodaj novo sezidana

enonadstropna hiša

ugodne lege, z vrtom, (18 let davka prosta) obstoječa iz 4 stanovanj, lepe prodajalne s pripadajočimi prostori, ugodna za gostilno, pekarijo, mesarijo, branjarijo itd.

Natančneje se izve v upravništvu „Slov. Naroda“. 1613-6

Objava.

Zaloga blaga firme **C. Gerhauser** v Ljubljani, Resljeva cesta 3 (vokal Sv. Petra ceste)

ki sem jo kupil vso skupaj in ki obsega: moško in damsko modno blago, perilo, različne preproge, po-

steljne garniture, platnino, dežnike, solčnike, bluže in krila, batiste itd. itd. se bo od srede, 24. maja t. l. naprej v manjših skupinah po predpisanih cenah oddajala najboljšim ponudnikom.

Z velespoštovanjem

Ant. Primožič.

697 25

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo z znamko „jelen“.

Varstvena znamka.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. — Pere izvrstno.

Kdor hoče dobiti zares **jamčeno pristno**, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

1082-89

Dobiva se povsod!

Ustje (Češko)

Juri Schicht

največja tovarna svoje vrste na evropskem kontinentu.

Ustje (Češko)

Za poletne mesece se odda
lepa velika soba
s potrebnimi pritiskalnami, v prav lepem
in prijetnem kraju v najem. 1730-2
Natančneje se poizve v stari šoli
v Šmartnem pod Šmarno goro.

**Popolnoma nov
stroj za pletenje**
(Strickmaschine)
je na prodaj pod jako ugodnimi pogoji.
Na ogled je stroj pri založniku
I. Jax & sinu, ki daje tudi pojasnila
glede plačilnih pogojev. 1737-3

**Krasno izbero
konfekcije
za dame in deklice**
kakor tudi
**manufakturno blago
perilo**
vsakovrstne preproge
i. t. d. 24
priporoča
Anton Schuster
Ljubljana
Špitalske ulice šte. 7.
Solidno blago. Nizke cene.

Založnik zveze c. k. av. drž. uradnikov
K. Košak
zlatar
Ljubljana, Prešernove ulice 5
priporoča za
birmska darila
svojo veliko zalogo
zlatnine in srebrnine,
prstanov, uhanov, zlatih
in srebrnih ur ter veri-
žic za dečke in deklice
po najnižjih cenah.

Dr. IVAN ORAŽEN
zdravnik v Ljubljani
daje na znanje, da je **otvoril**
na Turjaškem trgu št. 4 v I. nadstr.
svoj lastni
ortopedično-zdravilni zavod
v katerem se bode zdravilo: raznovrstno skriviljenje hrbtenice, izbočen hrbet, ne-
enake rame, skriviljene, ploske in čokaste noge, neenaka ledja itd.
Telovadili bodo tudi zdravi otroci, da se pri njih zabranijo taka
334-17 **pohabljenja.** (Proste vaje in vaje na aparatih.)
— **Masaža za odrasle.** —
Vse to se bo izvrševalo pod **osebnim nadzorstvom dr. Oražna**, ki daje pojasnila
ob svojih ordinacijskih urah od 9. 10 dopoldne in od 2-3 popoldne
v Wolfovih ulicah št. 12, I. nadstr.

FIRNEŽ LE IZ KRANJSKEGA LANENEGA OLJA.

PRIZNANO NAJBOLJŠE OLJNATE BARVE.

NAJFINEJŠE TELEFON 154.
BARVE ZA UMETNIKE
DR. SCHOENFELDA & KO. V DÜSSELDORFU
FINE OLJNATE BARVE ZA
STUDIJE DR. SCHOENFELDA & KO. V DÜSSELDORFU
(PUŠICA 20 VIN.) MEČILA,
APARATE, BARVE IN PREDLOGE ZA
ŽGALNO SLIKANJE
VELIKO IZBIRO
LESENIH IZDELKOV
ZA VŽIGANJE IN POSLIKANJE IMATA
BRATA EBERL
TOVARNA OLJNATIH BARV, LAKOV IN FIRNEŽEV
MIKLOŠIČEVA CESTA 6
LJUBLJANA.

ČOPIČI. — BRONCE. — KARBOLINEJ. — LIM.

TUZEMSKI IN INOZEMSKI LAKI.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuh-
nje pri igrar in stavah, pri svečanostih
in oporokah, kakor tudi pri nepričako-
vanih dobitkih.

Slovenske muzikalije

ravnokar izšle!
Govekar Fr.: **Rokovnjači**,
uglasbil **Viktor Parma**, kom-
pletno K 10-70.

Posamezno:
1. Ouvertura za klavir K 280
2. Kuplet za moški glas s klavirjem "1-"
3. Zora vstaja, za sopran s klavirjem "1-"
4. Cvetični deklic prsa bela, samospev (sopran), z me-
šanim zborom ob sprem-
ljevanju klavirja "2-"
5. Mladi vojaki, koračnica za klavir in petje "120"
6. a) Oj zlata vinska kaplja ti, samospev z moškim zborom. "3-"
b) Povsod me poznajo, sa-
mospev iz "Zdravice"

Govekar Fr.: **Legionarji**,
uglasbil **Viktor Parma**, kom-
pletno K 11-20.

Posamezno:
1. Zapej mi, ptičica, glasno, pesem za sopran s klavirjem K 120
2. V petju oglasimo, moški zbor s klavirjem "1-80"
3. Kuplet za moški glas s klavirjem "1-"
4. Romanca, samospev (tenor) z moškim zborom ob spremljevanju klavirja "180"
5. Prička, pesem za sopran s klavirjem "120"
6. Skoz vas, koračnica. Po besedah J. Stritarja. Za klavir (s petjem ad libitum) "120"
7. Sezidal sem si vinski hram, samospev z moškim zborom. Za petje in klavir iz "Zdravice" "3-"
Dalje: 888-90

Viktor Parma: Mladi vojaki, korač-
nica s petjem ad libitum. Že 3. iz-
daja. K 120
Viktor Parma: Mladi vojaki, za citre "1-"
Viktor Parma: Slovenske
cvetke, potpourri po slo-
vanskih napevih "250"
Viktor Parma: Triglavske
rože, valček po slovanskih
napevih "250"
Viktor Parma: Zdravice, za
petje in klavir "3-"

Žirovnik Janko: Narodne pesmi
z napevi, I. zvezek K 120 po
pošti K 130.
Žirovnik Janko: Narodne pesmi
z napevi, II. zvezek K 120, po
pošti K 130

Največja zaloga muzikalij v Ljubljani.
Katalogi gratis in franko.
Izposojevalnica muzikalij obsega
10.000 števil.
Mesečni abonement s premijami.
Razpošilja tudi na zunanj

Oton Fischer
trgovina z muzikalijami v Ljubljani.

Naznanilo preselitve!
Svojim cenjenim p. n. odjemalcem in slavnemu občinstvu
uljudno naznanjam, da sem preselil svojo
delikatesno trgovino
s Šv. Petra ceste
na Dunajsko cesto št. 11 v Frölichovo hišo.
Obenem naznanjam, da sem otvoril tudi
— **zajtrkovalni sobi** —
kjer bom postregel s finimi vedno svežimi jedevinami in dobro pijačo.
Zahvaljujem se za dosednji obisk moje trgovine
ter prosim nadaljne naklonjenosti z velespoštovanjem
Hinko Xieng
„Planinski Janez“.
1731 2

Sprejem spretnega in vestnega
pomočnika in prodajalko.
L. Schwentner
23-80
v Ljubljani, Prešernove ulice šte. 3.

Karel Januš
juvelir in zlatar
Ljubljana, Židovske ulice 3
priporoča kot 1240-4
birmska darila
svojo zalogo zlatnine in srebrnine,
kakor tudi prstanov z briljanti in dijamanti, poročnih in
drugih modernih prstanov, zlatih in srebrnih ur in ve-
rižic za gospode in dame, dečke in deklice, broš, uhanov,
zapestnic, priveskov, nožev in vilic iz srebra in kitajskega
srebra ter vseh v to stroko spadajočih predmetov.

F. P. VIDIC & KOMP. Ljubljana, opekarna in tovarna
ponudijo vsako poljubno množino
zarezane strešne opeke, „Koroški model“
(Strangfalzziegel).
1238-14
Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.
Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. — Lastniki patentov: F. P. VIDIC & Komp. in JOSIP MARZOLA.
Najlažnejše, najcenejše in priprostejše strešno kretje.
Vzorce in prospekte pošljemo na željo brezplačno.
Sprejmejo se zastopniki. Takošana in najzanesljivejša postrežba. Sprejmejo se zastopniki.